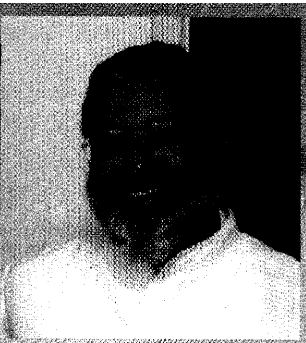

Otac James Manjackal, katolički svećenik iz Indije, rođen je 1946. u Kerali u južnoj Indiji. Zaređen je za svećenika 1973. i pripada misionarskoj zajednici sv. Franje Saleškog. Nakon što je specijalizirao psihologiju, radio je kao profesor u sjemeništu u Kerali. Karizmatski propovjednik postao je 1975. i od tada u službi evangelizacije navješćuje Božju Riječ, kako u Indiji tako i u mnogim zemljama diljem svijeta.

Iz knjige...

"...Tada se iznad broda pojavio veliki bijeli oblak na kojem je pisalo: "Uđite u korablju". Kad je vizija prošla, bio sam zbunjen. Upitao sam Duha Svetoga što bi to trebalo značiti. Rekao mi je: "Zapiši"...

... Duh nam govori i poziva nas da pristupimo Živoj Vodi i Živome Kruhu i utažimo svoju žeđ i glad. Blaženi su oni koji čitaju i čine u skladu s proročkim porukama iz ove knjige, jer je određeno vrijeme dolaska Gospodnjeg blizu."

ISBN 953-99095-1-1

9 789539 909510

James Manjackal M.S.F.S.

Uđite u korablju

o. James Manjackal M.S.F.S.

Uđite u korablju

o. James Manjackal M.S.F.S.
Uđite u korablju

Naslov originala:
Enter the Ark

Citati:
Jeruzalemska Biblija, Stari i Novi zavjet s uvodima i bilješkama iz "La Bible de Jérusalem", KS, Zagreb, 2001.

Priredila:
Marija Jakovljević

Omot i obrada teksta:
Branimir Blažić

Izdaje:
Laudato d.o.o.

Ostale informacije:
www.laudato.hr

Tisak:
ZT Zagraf, Zagreb

ISBN 953-99095-1-1

CIP - Katalogizacija u publikaciji
Nacionalna i sveučilišna knjižnica - Zagreb

UDK 266

MANJACKAL, James
Uđite u korablju / James Manjackal; <priredila Marija Jakovljević>. - Zagreb : Laudato, 2003.

Prijevod djela: Enter the ark
ISBN 953-99095-1-1

430114162

o. James Manjackal M.S.F.S.

Uđite u korablju

Zagreb, 2003.

Sadržaj

Uvod 7

I. Uđite u korablju 11

II. Dva velika Božja zahvata u povijesti 27

III. Što je dovelo do općeg potopa i uništenja Sodome i Gomore? 33

IV. Božja briga za ljubav i brak 39

V. Što je bezakonje? 47

VI. Što je zloća i pokvarenost svijeta? 57

VII. Jeli su i pili 65

VIII. Opasnosti bogatstva 69

IX. Vrijeme je za gradnju Korablje 79

X. Značenje Korablje ili Kovčega 83

XI. Kako putovati u Korablji - nekoliko praktičnih savjeta 115

1. Svoje vrijeme darežljivo darovati Gospodinu i svaki dan provesti s Njim barem jedan sat 119

2. Čitati Sveto pismo, Božju Riječ 127

3. Svakodnevno primati Svetu Pričest 131

4. Moliti u obitelji 134

5. Moliti jednom tjedno s karizmatskom grupom 138

6. Davati desetinu Gospodinu 140

7. Postiti tjedno 143

8. Moliti molitve zagovora 145

9. Duhovno štivo, filmovi i glazba 146

10. Imati duhovnika (duhovno vodstvo) 147

11. Uključiti se u župne aktivnosti i djela evangelizacije 149

12. Moliti za duše pokojnika 151

Zaključak 155

Uvod

Jednoga dana za vrijeme molitve Isus mi je dao viziju velikoga bijelog broda, golemog poput Titanika. Na brodu je bilo mnoštvo ljudi koji su slavili Boga i pjevali hvale Gospodinu. Nikoga od tih ljudi nisam mogao prepoznati, osim jednoga koji je sjedio u sredini - bio je to Isus. Svi su bili prepuni radosti i odjeveni u bijelu odjeću. Na brodu je bio i znak - veliki drveni križ. Nakon nekog vremena vidio sam i mnoštvo ljudi na morskoj obali. Neki od njih bili su potpuno goli, neki odjeveni u crno. Pjevali su ružne pjesme prljavog sadržaja, a u rukama držali slike đavla i vještica. Tada se iznad broda pojavio veliki bijeli oblak na kojem je pisalo: "Uđite u korablju!" Kad je vizija prošla, bio sam zbunjen. Upitao sam Duha Svetoga što bi to trebalo značiti. Rekao mi je: "Zapiši". Ja nisam pisac, ali usuđujem se pisati jer me Duh Sveti na to upućuje, kao i kod ostalih mojih knjiga.

U ljudskoj su se povijesti dogodila dva velika događaja - jedan na početku prvog tisućljeća, a drugi na kraju drugog. Oba su vrlo važna, mogli bismo reći čak epohalna. Možemo ih usporediti s eksplozijom mega bombe nakon koje, kao posljedica, slijedi radijacija.

Prvi događaj bila je Pedesetnica u Jeruzalemu kada se Duh Sveti silno spustio na apostole poput

plamenih jezika i preobrazio ih u nove ljude. Na njihovu riječ istoga dana pridružilo im se tri tisuće ljudi, tako se rodilo kršćanstvo.

Drugi je događaj bio ponovni silazak Duha Svetoga na nekolicinu ljudi okupljenih u molitvi na sveučilištu Duquesne u SAD-u 1967. Bila je to posljedica molitvi pape Ivana XIII. na početku II. Vatikanskog koncila za novu Pedesetnicu u Crkvi. Ta se vatra duha proširila po svim zemljama i kontinentima, zapalivši srca milijuna ljudi i stvarajući novi "Isusov naraštaj". I ja sam aktivno uključen u karizmatsku Obnovu u Duhu od 1975. sa službom propovijedanja i ozdravljanja. Budući da govorim samo dva jezika, moj materinski malayam i engleski, moje se propovijedanje Riječi Božje na druge jezike prevodi simultano. Tako na kraju svake duhovne obnove osjećam određeni oblik krivnje jer nisam stigao progovoriti o svemu onom što sam htio. Ova je knjiga svojevrsni odgovor na tu moju "krivnju". Njome želim potaknuti sve koji su sudjelovali na duhovnim obnovama ili seminarima, kao i one koji će to tek i učiniti, na dublje obraćenje i snažnije predanje Isusovom putu.

U ovom svijetu, nagrđenom bezakonjem i ljudskom zloćom, Gospodin obnavlja i podiže nove, svete ljude. To se događa kroz snažno djelovanje i poticaj Duha Svetoga. Gospodin danas okuplja ljude iz svih naroda, religija i kasta - bez ikakve razlike ili diskrimi-

nacije.

> *Ne - narod moj prozvat ću narodom mojim i Neljubljenu ljubljenom. Na mjestu gdje im je rečeno: Vi niste moj narod prozvat će se sinovi Boga živoga. (Rim 9,25-26)*

Te se riječi danas ispunjaju, ovdje među nama. Duh nam govori i poziva nas da pristupimo Živoj Vodi i Živome Kruhu i utažimo svoju žeđ i glad. Blaženi su oni koji čitaju i čine u skladu s proročkim porukama iz ove knjige, jer je određeno vrijeme dolaska Gospodnjeg blizu.

Moleći za vas dragi čitatelji, zazivam nad vaše živote Božje blagoslove u izobilju, i ovu vam knjigu predajem koju sam napisao u godini Velikog jubileja, kada smo slavili dvije tisuće godina od rođenja Isusa iz Nazareta, Sina Božjeg koji je po Duhu postao čovjekom, jedinoga Spasitelja svega stvorenja, čiji drugi dolazak željno očekujemo.

S mnogo ljubavi

Vaš brat o. James Manjackal

www.jmanjackal.net
e-mail: *jmanjackal@yahoo.com*

I. Uđite u korablju

Vidje Jahve kako je čovjekova pokvarenost na zemlji velika i kako je svaka pomisao u njegovoj pameti uvijek samo zloća.

Jahve se pokaja i u svom srcu ražalosti što je načinio čovjeka na zemlji.

Reče Jahve: Ljude koje sam stvorio izbrisat ću s lica zemlje...

Reče Bog Noi: Napravi sebi korablju od smolastog drveta...

Ti ćeš ući u korablju, ti i s tobom tvoji sinovi, tvoja žena i žene tvojih sinova. (Post 6,5-18)

Velika je vika na Sodomu i Gomoru da je njihov grijeh pretežak. (Post 18,20)

"I kao što bijaše u dane Noine, tako će biti i u dane Sina Čovječjega: jeli su, pili, ženili se i udavali do dana kad Noa uđe u korablju. I dođe potop i sve uništi. Slično kao što bijaše u dane Lotove: jeli su, pili, kupovali, prodavali, sadili, gradili. A onog dana kad Lot iziđe iz Sodome, zapljušti s neba oganj i sumpor i sve uništi. Tako će isto biti u dan kad se Sin Čovječji objavi." (Lk 17,26-30)

Božja ljubav prema čovječanstvu

U povijesti spasenja vidimo Boga ljubavi koji je čovjeka stvorio na svoju sliku i priliku dahom svojega života, smjestio ga na zemlju punu blagoslova poput nabujalih rijeka i dao mu snagu i vlast da upravlja svim stvorenjem. Čovjek je boravio s Bogom i poznavao ga licem u lice. Bog je čovjeka ljubio nježno poput majke noseći ga na svojim rukama, držeći ga u krilu, hraneći ga mlijekom i tješeći ga ljubavlju većom nego što je majčina, govoreći: "Pa ako bi te i majka ostavila, ja te neću ostaviti; svojim sam te rukama oblikovao u majčinoj utrobi, imenom sam te zazvao, u dlanove te svoje ucrtao". U vrijeme opasnosti vodio ga je za ruku kao otac svoga sinčića, ili poput ptice koja krilima svoje mlade zaštićuje od opasnosti. U vrijeme patnje i slabosti nosio ga je kao što orao nosi svoje orliće uvijek im govoreći:

> *Kad preko vode prelaziš, s tobom sam; ili preko rijeke, neće te preplaviti. Pođeš li kroz vatru, nećeš izgorjeti, plamen te opaliti neće. (Iz 43,2)*

> *Dragocjen si u mojim očima, vrijedan si i ja te ljubim. (Iz 43,4)*

Čak i kad se brda tresu i pokreću planine, kad prijete morski valovi i podivljali vjetrovi, kad navale životne nevolje, ostaje Njegova ljubav, zaštita i briga za čovječanstvo. On u nevolji ne skriva svoje lice od

nas kao što to čini čovjek, nego nas upravo tada gleda u lice i govori: "To je put njime idite".

Sveto pismo nam otkriva Boga ljubavi, Boga koji ljudski rod ljubi unatoč svim našim grijesima i prijestupima. U Svetoj knjizi upoznajemo Boga koji traži slabe, grešne i nepravedne, a kad ih pronađe, grli ih i obasipa ljubavlju, oprašta i zaboravlja njihovu grešnu prošlost i stavlja ih radosno na svoja ramena noseći ih kao što otac nosi svoje dijete.

> *Potražit ću izgubljenu, dovesti natrag zalutalu, povit ću ranjenu i okrijepiti nemoćnu, bdjeti nad pretilom i jakom - past ću ih pravedno. (Ez 34,16)*

U prispodobama o dobrom pastiru, izgubljenom novčiću, izgubljenom sinu, u događajima kad je Isus opraštao grijehe, oslobađao one koje je tlačio đavao, upoznajemo srce našega Boga, koje je puno sućuti i ljubavi. On je Bog milosrdan i milostiv, spor na srdžbu, a bogat dobrotom i vjernošću. Njegov se blagoslov proteže na tisuće naraštaja, opraštajući im zloću i grijeh.

> *Vjerodostojna je riječ i vrijedna da se posve prihvati: Isus Krist dođe na svijet spasiti grešnike. (1 Tim 1,15)*

Najveći čin Božje ljubavi prema ljudima svakako je u tome što je poslao svoga jedinoga Sina, dopušta-

jući da On koji nije upoznao grijeha postane mjesto nas grijehom da bi nas na križu otkupio od prokletstva (v. 2 Kor 5,21; Gal 3,13). Bog koji je rekao: "Načinimo čovjeka na našu sliku i priliku", znajući da je čovjek izgubio svoju slavu, u punini vremena donio je konačnu odluku, rekavši: "Jedan od nas neka uzme njihovo obličje i prirodu, zajedno s grijehom i njegovim posljedicama".

Nakon svete tišine, jedan od Trojice odgovorio je Očevom pozivu: "Da, Oče, idem vršiti volju Tvoju". Tada je Riječ Tijelom postala i živjela među nama. To je otajstvo Utjelovljenja, za ljudski um teško razumljivo - za Božju ljubav tako jednostavno.

Uistinu, Bog je tako ljubio svijet te je dao svoga Sina Jedinorođenca da nijedan koji u njega vjeruje ne propadne, nego da ima život vječni. (Iv 3,16)

Najveći Božji dar čovječanstvu bijaše njegov Jedinorođeni Sin Isus koji je pokazao svoju beskrajnu ljubav prema ljudima prikazavši sam sebe kao žrtvu sramotnom smrću na križu, da bi okajao i iskupio grijehe svijeta i vratio ljude u prvobitno stanje slave i ljepote života u raju, izgubljene zbog grijeha.

A Bog pokaza ljubav svoju prema nama ovako: dok još bijasmo grešnici, Krist za nas umrije. (Rim 5,8)

Nismo mi ljubili Boga nego je On nas prvi ljubio (v. 1 Iv 4,10). Isus je bio utjelovljena ljubav, hodao je ovom zemljom čineći dobro, opraštajući grešnicima, ozdravljajući bolesne, oslobađajući zarobljene, hraneći kruhom i vodom gladne i žedne, i na kraju, dajući svoje Tijelo i Krv jer je "ljubio svoje, one u svijetu, do kraja ih je ljubio" (v. Iv 13,1). Čak je i u malim, naizgled nevažnim stvarima čovjekova života, pokazao svoju brigu za nas govoreći

"A vama su i vlasi na glavi sve izbrojene."
(Mt 10,30)

Koji bi to otac na zemlji poslao svog jedinog sina u vatrenu stihiju plamenih jezika da spasi one koji gore, namjerno se zapalivši benzinom! Upravo je to Bog učinio za čovječanstvo koje je živjelo u grijehu, smrti i prokletstvu. Ljubav i žrtveni prinos poniznog i nevinog Janjeta, Isusa, veliko je otajstvo, koje je teško shvatiti. Težak je to i oštar govor, poput čeličnog šiljka kojim su Janjetu proboli ruke, znakovit poput drvenog križa uperenog u nebo.

Bogočovjek je umro poput zločinca tražeći i žeđajući čovjekovu ljubav. "Žeđam" - rekao je i izdahnuo na križu. Nema veće ljubavi od ove, položiti život za svoje prijatelje. Ljudski rod, koji je napustio izvore žive vode, na suhim i pustim mjestima tražeći da utaži svoju žeđ, On poziva sa svih strana svijeta, rušeći prepreke nacionalne, religijske i socijalne diskrimi-

nacije, govoreći:

> *"Dođite k meni svi koji ste izmoreni i opterećeni i ja ću vas odmoriti." (Mt 11,28)*

Potrudimo se da bismo ga napipali i našli govoreći:

> *Dušom svojom žudim tebe noću, i duhom svojim u sebi te tražim. (Iz 26,9)*

Pronađimo ga i započnimo novi život s Njim! Za vrijeme Indijsko-pakistanskog rata 1971. u jednom izbjegličkom kampu u Raiganju sreo sam udovicu s osmero djece. Ukratko mi je ispričala tragediju svog života. Morala je za vrijeme građanskog rata bježati u Indiju s mužem i devetero djece. Na tegobnom putu koji je trajao trinaest dana, da bi stigli do granice Indije, jedno im je dijete umrlo. Pokopali su ga u pijesku pokraj puta i morali nastaviti putovanje. Kada su dospjeli do granice, tamo je već bilo na tisuće izbjeglica poput njih, bez zaklona i hrane, mnogi su umirali od gladi. Namirnice koje su ponijeli sa sobom potrošili su - prošlo je tri dana da nisu ništa jeli i djeca su strašno plakala. Tada joj je muž dao paket s mesom rekavši da to skuha i nahrani djecu. S velikim olakšanjem ona je to i učinila.

Tada je otrčala do šatora u kojem je bio njezin muž. Na njezin užas, našla ga je već mrtvog, u velikoj lokvi krvi! Kad je maknula pokrivač kojim je bio

omotan, vidjela je da nije bilo mesa na njegovim bokovima. Kojeg li čudesnog, rijetko viđenog i neizrecivo hrabrog čina ljubavi oca prema svojoj djeci!

A nije li se upravo to dogodilo na Kalvariji, gdje je Isus dao svoje Tijelo i Krv jednako i pravednima i nepravednima da bi nam dao puninu i izobilje života. Ta se žrtva ponavlja i svakodnevno na Svetoj Misi kada On govori: "Uzmite i jedite, ovo je moje Tijelo; uzmite i pijte, ovo je moja Krv".

Njegova ljubav stremi daleko više od ljudske mogućnosti razumijevanja, čak i Njegovim neprijateljima. Svoga učenika Petra, koji ga je tri puta zatajio, kad mu je pomoć bila najviše potrebna jer je bio u rukama mučitelja i progonitelja, upitao je: "Petre, ljubiš li me više nego ovi?".

Čak i prema Judi koji ga je poljupcem izdao i predao neprijateljima nije osjećao gorčinu i gnjev, jedino sućut. Ženi preljubnici koja je lažući skrivala svoje grijehe i svima koji su je po židovskom Zakonu htjeli kamenovati, a zapravo su i sami živjeli vrlo nemoralnim životom, Isus Učitelj pruža ljubav i opraštanje govoreći:

> *"I grijeha se njihovih i bezakonja njihovih neću više spominjati." (Heb 10,17)*

On nije držao nikoga neprijateljem, nego je sve nazivao braćom i prijateljima. Njega su pratili grešnici

kojima je oprostio, potlačeni koje je oslobodio od đavolske sile, bolesni kojima je vratio zdravlje i puninu života. Zvali su ga prijateljem grešnika i carinika.

Koji bi moćnik ili zemaljski gospodar oprao noge svojim slugama, to je posao roba. Koji bi zemaljski vladar želio svojim podložnicima jednaku čast i slavu koju sam ima, jednaka prava i povlastice koje uživa? Isus Gospodar sve to čini govoreći:

Oče, hoću da i oni koje si mi dao budu gdje sam ja da i oni budu sa mnom: da gledaju moju slavu, slavu koju si mi dao jer si me ljubio prije postanka svijeta. (Iv 17,24)

Ponovo ljubav koja ne priznaje pristranost, nego je jednaka prema prijateljima i neprijateljima, prema dobrima i lošima. Kao što sunce ustaje i daje svoje svjetlo, toplinu i snagu jednako dobrima i lošima, tako i Sin Pravednosti dolazi, donoseći svima svjetlo i život.

Najveća povlastica koju čovjek uživa na zemlji je njegov udio u sinovstvu po Duhu kojeg posjeduje Sin Božji. Budući da je primio Duha Božjeg, čovjek može svemogućeg zvati "tata", postao je nasljednikom i subaštinikom sve Njegove slave i bogatstva.

A onima koji ga primiše podade moć da postanu djeca Božja. (Iv 1,12)

Snagom kojom je Bog postao čovjekom, čovjek

postaje sinom Božjim. Isti Duh koji je Boga učinio Sinom Čovječjim, čovjeka čini sinom Božjim. Poznajem Hindu ženu koja je, nakon što je zajedno sa svojom obitelji povjerovala u Isusa, svoje svjedočanstvo iznosila u novinama i časopisima, tvrdeći: "Susrela sam svoga tatu".

Čovjek iz Galileje, Isus, danas je živ i prisutan u životima mnogih.

Isus Krist jučer i danas isti je - i uvijeke.
(Heb 13,8)

Zajedno s Petrom, jedanaestoricom i prvim kršćanima i ja ću hrabro govoriti da je Isus iz Nazareta, kojega su raspeli zbog naših grijeha, treći dan uskrsnuo. Bog ga je uzvisio i postavio Gospodinom i Spasiteljem svima. On je među nama živ, On nam daje opraštanje, ozdravljenje, slobodu, mir i radost po svojemu Duhu i uistinu nema pod nebom drugoga imena dana ljudima po kojemu se možemo spasiti. On je Put, Istina i Život i nitko ne može doći Ocu, osim po Njemu (v. Dj 4,10-12; Iv:14,6). Savao koji je odlučio progoniti i uništiti sve sljedbenike kršćanstva dišući prijetnjom ubojstva protiv učenika Gospodnjih, idući iz kuće u kuću izvlačio je iz njih ljude i žene te ih predavao u tamnicu.

Živi Isus, međutim, objavio mu se i to je u potpunosti promijenilo njegov život. Savao je postao Pavao, nevjernik je postao vjernik, onaj koji je mrzio Isusa i Njegov Put, postao je Isusov prijatelj i učenik,

živeći onako kako je On živio.

Nije li čudesno da uskrsli Gospodin i danas milijune i milijune ljudi privlači svome Putu! Upoznao sam čovjeka koji je vjerovao u hinduizam i budizam; Isus mu je govorio s drvenog križa pored puta: "Dijete moje, žeđam za tobom, umro sam na ovom križu jer sam te ljubio". Taj je čovjek tada čvrsto povjerovao u Krista i sada svojim primjerom stotine privlači Gospodinu. Znam ženu koja je živjela kao prostitutka i upala u različite grijehe. Njezin joj je Gospodin govorio kroz usta propovjednika kojeg je čula na radio programu jednoga Badnjaka: "Da stavite tisuće malih kipova djeteta Isusa u lijepo ukrašene jaslice, ako ne očistite i ne uredite jaslice svojega srca, vi nemate Božića". Tada se pokajala za sve grijehe svoga života i Gospodin Isus darovao joj je novo srce i novi život. Obnovio je njezinu čistoću i svetost do te mjere da joj je vratio i djevičanstvo koje ju je potaknulo da živi s Djevicama Gospodnjim. Kasnije je, naime, živjela kao posvećena sestra u jednom zatvorenom samostanu.

Božja je ljubav čudesna i nevjerojatna. Ona nam daje ono što ljudsko oko nije vidjelo, uho nije čulo, na što srce nije pomislilo, a ta se ljubav otkriva onima koji su postali poput malene djece (v. Mt 18,3; Iz 43,25; Ez 36,26; 1 Kor 2,9).

Mladi čovjek rodom, iz Njemačke, Joseph, koji sada radi sa mnom u evangelizaciji arapskih zemalja, nekoć je za bogove imao zmiju oko vrata i miša u ruci.

Sreo sam ga u zračnoj luci s tim "bogovima", s njima je htio u zrakoplov. Kad ga je Gospodin Isus zazvao imenom i pokazao mu da ga ljubi i da ga je otkupio, odbacio je lažne bogove i pošao za Isusom. Znam da je na ovom svijetu mnoštvo takvih Josipa i Marija koji tumaraju po tami zaslijepljeni bogom ovoga svijeta, Sotonom, ali svaki od njih ipak duboko u sebi čezne za skrivenim blagom života - Isusom.

Kao što košuta žudi za izvor - vodom, tako duša moja čezne, Bože za tobom. Žedna mi je duša Boga, Boga živoga: o kada ću doći i lice Božje gledati? (Ps 42,1-2)

I danas taj Čovjek iz Galileje, Isus iz Nazareta, čudesno rođen od Djevice Marije, živi, obilazi i posjećuje naše živote, kucajući na vrata naših srca i strpljivo čeka da mu netko otvori. Ako mu otvorimo, ulazi i daruje nam prijateljstvo kakvo nam nijedan čovjek na zemlji ne može dati. To može samo živi Bog koji govori: "Ljubavlju vječnom ljubim te, ja sam te stvorio i izabrao, ti si dragocjen u mojim očima i mom srcu" (v. Jr 31,3; Iz 44,2; 43,4).

Indijske Vede, židovska Tora, muslimanski Kuran i svete knjige svih ostalih religija govore o otkupitelju i oslboditelju koji će cijelo čovječanstvo spasiti od propasti i raspadljivosti, nereda i nepogoda. On će čudesno biti rođen na ovome svijetu, vjerojatno od najkreposnije i najčišće djevice, kao što govori Kuran. U Njega će svi gledati, s nadom očekujući spasenje.

Osim Isusa u cijeloj povijesti nema drugoga o kome su prorokovali proroci i mudraci. On se nastanio u ljudskoj povijesti, dajući nadu svima koji u Njega vjeruju. On nije na nekom nepoznatom mjestu do kojega se ne može doći, nije u nekom hramu, džamiji, crkvi, ili svetištu sagrađenom i oblikovanom ljudskom rukom. On ne nastanjuje kipove od srebra ili zlata, koji ne mogu hodati niti govoriti, čak ni stajati bez ljudske pomoći. On je Emanuel, Bog s nama, u kojem dišemo, krećemo se i jesmo. Blaženi i sretni su oni koji čuju glas anđela koji šapuće: "Navješćujem ti veliku radost da nam se rodio Spasitelj. Njegovo je Ime Emanuel, On je Mesija i Gospodin i On će vas osloboditi iz kraljevstva tame i prenijeti u kraljevstvo svjetla koje je pravednost, mir i radost u Duhu Svetome" (v. Mt 1,23; Rim 14,17). Blaženi oni koji na ove riječi plemenita srca odgovaraju Amen!

Ne boj se! Ja sam Prvi i Posljednji i Živi! Mrtav bijah, a evo živim u vijeke vjekova te imam ključeve Smrti i Podzemlja... Ja ću žednomu dati s izvora vode Života zabadava.
(Otk 1,17-18; 21,6)

Molitva

Zahvaljujem Gospodinu koji je dobar i čija je ljubav za cijeli svijet silna i traje u vjekove. Slavim Njegovo Ime svim srcem, zajedno sa svim ljudima na svijetu, jer me je stvorio na svoju sliku i priliku i pokazao mi svoju ljubav i brižnost u svakom događaju moga života. O Gospodine, zahvaljujem Ti na životnom dahu kojeg si mi dao i u kojem me održavaš.

Hvala Ti, Gospodine, na svemu stvorenom oko mene. Hvala Ti za moju obitelj u kojoj sam rođen; slavim Te jer si mi dao roditelje, braću i sestre. Kao dobar i ljubazni Otac, Ti si bio sa mnom Gospodine na svim mojim životnim putovima, iako nisam poznavao Tvoju nježnu ruku koja me vodila. U svim teškoćama i opasnostima Ti si bio sa mnom poput nježne majke, smirujući me i tješeći svojim snažnim rukama.

Čak i kada sam počinio grijeh i pobjegao od Tebe poput rasipnog sina, tražio si me, i našavši me, s velikom me radošću ponio na svojim ramenima. Suze zahvalnice pune mi oči kad razmišljam o velikim milostima koje si pokazao prema meni u vrijeme kad nisam o tebi razmišljao i kad sam griješio protiv Tvoje svete volje. Hvala Ti, Gospodine, što si mi oprostio moje grijehe i prijestupe i vratio me natrag u svoj život, Božji život.

Hvala Ti, Gospodine, za moju obitelj, za mog životnog partnera, za djecu i sve duhovne i materijalne

blagoslove koje si podario mojoj obitelj. Hvala Ti, Gospodine, za sav uspjeh i postignuća u mom životu. Slavim Te, Gospodine, i za sve promašaje i nedostatke u mom životu, jer znam da se ništa ne događa bez Tvoga znanja i izvan Tvoje Božje providnosti. Hvalim Te i slavim za sve posebne naklonosti prema meni i blagoslove koje si mi dao u životu (ovdje možeš spomenuti posebne blagoslove kao što su dobar posao, uspjeh u pothvatima, ozdravljenje od neke bolesti, čudesno izbavljenje od prometne nesreće itd.).

Gospodine moj, zahvaljujem Ti za najveći dar, Tvoga Jedinorođenog Sina Isusa po kojem sam otkupljen i spašen i po kojem sam postao dijete Božje i baštinik svega bogatstva i slave Božje. Slavim Te za kršćansku zajednicu, Crkvu, u kojoj sam prihvaćen i ljubljen od moje kršćanske braće i sestara.

Dok Te hvalim i slavim Gospodine za sve što u mom životu jesi i za sve što si mi dao, molim Te da me sačuvaš od svih zala i nedaća. Sam sam došao od Tebe, Gospodine, sam ću se i vratiti Tebi položiti račun za sva moja djela. Ne dopusti mi da na mom životnom putu ovdje na zemlji budem sam. Daj da budem uvijek u Tvom društvu praćen Tvojim svetima. Amen.

(Prisjeti se prošlih događaja svoga života i zahvali Bogu za sve, prihvati vjerom Njegovu brižnost za tebe zahvaljujući mu spontano, svojim riječima; slavi ga u jezicima ako imaš taj dar ili mu zapjevaj zahvalne

pjesme).

A Bog moj ispunit će svaku vašu potrebu po bogatstvu svome, veličanstveno, u Kristu Isusu. (Fil 4,19)

Možeš izmoliti ova dva psalma: 103 i 104.

Pjesma

Slavi ga, slavi ga

Slavi ga u jutro, slavi ga u podne

Slavi ga, slavi ga

Kada se spušta noć

(Hvali ga, ljubi ga, služi mu.... Itd.).

II. Dva velika Božja zahvata u povijesti

Naš Bog je Bog koji zahvaća u naše živote čak i u malim svakodnevnim događajima jer kao što kaže Božja Riječ, mi vrijedimo više od vrapčića ili ljiljana u polju. Čak su i vlasi na našoj glavi izbrojene. On nas je u svoje dlanove ucrtao i sve čini u skladu sa svojim planom za naše dobro (v. Lk 12,7; Jr 29,11; Iz 49,15).

Nakon što je Bog stvorio čovjeka, s njim je imao posebno prisni odnos. Čovjek se s Bogom susretao i družio u Edenskom vrtu. Nakon velikog prijestupa i pada u grijeh nevjernosti, Bog je čovjeka prekorio, ali ga nije uništio. Kad je Kain ubio svoga brata Abela, upitao ga je:

"Gdje ti je brat Abel?" (Post 4,9)

Krv nevinog Abela iz zemlje je vikala Bogu. Tada je već započela Božja intervencija u ljudsku povijest. Kad su Izraelci, Njegov izabrani narod, trpjeli od velike gladi, On je unaprijed zahvatio u njihovu povijest, poslavši Josipa u Egipat da bi im kasnije bio od pomoći (v. Post 50,20).

Kad su Izraelci u Egiptu postali robovima i strašno trpjeli pod faraonovom čizmom, Bog je čuo njihov vapaj poslao Mojsija da ih izbavi iz zemlje ropstva (v.

Izl 3,7). Bio je s njima na njihovu putu kroz pustinju, dajući im vodu iz pećine i manu, nebesku hranu.

Jahve je išao pred njima, danju u stupu od oblaka, da im put pokazuje, a noću u stupu od ognja, da im svijetli. (Izl 13,21)

Kad su zauzeli obećanu zemlju, bili su ugroženi od okolnih neprijateljskih naroda. Bog im je tada dao sunce da budu njihovi karizmatski vođe u obrani od neprijatelja. Da bi ih sačuvao u jedinstvu, dopustio im je da, poput ostalih naroda, biraju sebi kraljeve. Svoju osobitu ljubav pokazao je sklapajući s njima Savez, kojim je potvrdio da je On njihov Bog, a oni njegov narod. Kad bi se iznevjerili odredbama tog Saveza, slao im je proroke da ih podsjećaju na potrebu održavanja zapovijedi. Pomazao im je svećenike da se brinu za njihove duhovne potrebe. Unatoč svemu tome ustrajali su u tvrdoći srca i tvrdoglavosti, tako da su na kraju kažnjeni i rasijani među narode, sve dok nisu zavapili:

Usahnuše nam kosti i propade nam nada, pogibosmo. (Ez 37,11)

I u konačnici je Bog zahvatio u ljudsku povijest poslavši svoga Sina Isusa da sve ljude spasi (v. Heb 1,2; Mt 1,21).

U Starom zavjetu, međutim, opažamo dva Božja zahvata kojima je pokazao veliku srdžbu prema

ljudima. Ti će događaji uvijek ostati u sjećanju svih naroda zbog uništenja koje su prouzročili. To su veliki potopi za vrijeme Noe i uništenje dva bogata i napredna grada - Sodome i Gomore.

U povijesti spasenja, dakle, Bog se otkrio ne samo kao Bog ljubavi i milosrđa, nego i kao Bog pravednosti.

Jahve prođe ispred njega te se javi: Jahve! Jahve! Bog milosrdan i milostiv, spor na srdžbu, bogat ljubavlju i vjernošću, iskazuje milost tisućama, podnosi opačinu, grijeh i prijestup, ali krivca nekažnjena ne ostavlja, nego kažnjava opačinu otaca na djeci - čak na unučadi do trećeg i četvrtog koljena. (Izl 34,6-7)

...I milosrđe i gnjev pripadaju Gospodu, koji može u svojoj moći oprostiti i srdžbu iskaliti. (Sir 16,11)

Ne oklijevaj vratiti se njemu, i ne odgađaj iz dana u dan; jer će iznenada njegov gnjev planuti, i u čas osvetni ti ćeš propasti. (Sir 5,7)

Bog otkriva svoju pravednost svakome uzvraćajući prema njegovim djelima.

U Boga je snaga! U tebe je Gospode, dobrota! Ti uzvraćaš svakome po djelima. (Ps 62,13)

Pazi! Dolazim uskoro i sa sobom nosim plaću

da svakom platim prema njegovu djelu! (Otk 22,12)

Danas mnogi vjeruju i naučavaju samo o Božjoj ljubavi i milosrđu, a na stranu stavljaju Božji gnjev i pripadajuću kaznu. Pitaju se kako je moguće da dobri Bog kažnjava ili kako je moguće da se razgnjevi. Neki kažu da je to tako bilo samo u Starom zavjetu a da je novozavjetni Isus sama ljubav i opraštanje. Međutim, ako pogledamo prispodobu o siromašnom Lazaru i bogatašu, vidjet ćemo da Isus jasno objašnjava kako će Bog svakoga suditi prema njegovim djelima koja je činio na zemlji (v. Lk 16,19-25).

Isusove riječi o gradovima Korozainu i Betsaidi koji se nisu obratili, vrlo su tvrde i daju nam do znanja da su neke nepogode i katastrofe onoga vremena prouzročene nevjerom i odbijanjem obraćenja (v. Lk 10,13-16; 13,1-5). Na posljednjem sudu Gospodin će skupiti sve narode i On će ih razlučiti: pravednicima će darovati vječni život u Kraljevstvu a zlima oganj vječni (v. Mt 25,31-46). Apostol Pavao u svojoj poslanici Rimljanima, u prvom poglavlju, govori o Božjem gnjevu koji prijeti:

Otkriva se doista s neba gnjev Božji na svaku bezbožnost i nepravednost ljudi koji istinu sputavaju nepravednošću. (Rim 1,18)

Uistinu, mi nismo kao mnogi koji trguju Riječju Božjom...(2 Kor 2,17).

Vrijeme u kojem živimo je opasno i mnogo je ljudi koji, umjesto Božje Riječi, propovijedaju i naučavaju kriva učenja i tek djelomične istine.

Duh izričito govori da će u posljednja vremena neki otpasti od vjere i prikloniti se prijevarnim duhovima i zloduhovskim naucima. A sve to pod utjecajem himbe lažljivaca otupjele savjesti... (1 Tim 4,1-2)

A tko drukčije naučava i ne prianja uza zdrave riječi, riječi Gospodina našega Isusa Krista, i nauk u skladu s pobožnošću, nadut je, puka neznalica. (1 Tim 6,3)

III. Što je dovelo do općeg potopa i uništenja Sodome i Gomore?

Čovjek, koji je prvim padom izgubio prijateljstvo s Bogom, izgubio je i snagu da živi dobrim životom. Kainovo ubojstvo nije bio samo jedan izdvojen slučaj. Sigurno se događalo mnogo ubojstava. Čovjek koji ne prianja uz Božju ljubav ne može ni ljubiti svoga bližnjega!

Prvi je grijeh ljudski rod odveo u moralnu degradaciju. To možemo vidjeti čitajući da su

> *"Božji sinovi općili s ljudskim kćerima" (Post 6,4).*

Kakvo god bilo objašnjenje poznavatelja Pisma, ovaj tekst upućuje na kompromis između dobra i zla, koji je uključivao i grijehe seksualne naravi.

Tada je Gospodin rekao:

> *"Neće moj Duh u čovjeku ostati dovijeka; čovjek je tjelesan" (Post 6,3).*

Oni nisu razlikovali dobro i zlo, djela Duha od djela tijela. Koja su djela tijela?

To su:

bludnost, nečistoća, razvratnost, idolopoklonstvo, vračanje, neprijateljstva, svađa, ljubomor, srdžbe, spletkarenja, razdori, strančarenja, zavisti, pijančevanja, pijanke i tome slično. (Gal 5,19-20)

Ljudi su vjerojatno prije Potopa bili dionici svih tih grijeha. Vjerojatno je postojao moralni i duhovni nered do tolike mjere da je Bog odlučio uništiti zemlju i njezine stanovnike.

Knjiga Postanka na dva mjesta izražava dramatičnost tadašnje situacije.

Vidje Jahve kako je čovjekova pokvarenost na zemlji velika i kako je svaka pomisao u njegovoj pameti uvijek samo zloća. U očima Božjim zemlja se bila iskvarila; nepravdom se napunila (Post 6,5,11).

U srcima ljudi bila je samo pokvarenost, sve su želje bile zle, zemlja je bila pokvarena i vladalo je bezakonje. Postoji i nekoliko tekstova Svetog pisma iz kojih možemo vidjeti kako je došlo do uništenja Sodome i Gomore.

Onda Jahve nastavi: "Velika je vika na Sodomu i Gomoru da je njihov grijeh pretežak". (Post 18,20)

Koji je to grijeh koji je bio pretežak? Prema knjizi Postanka u kojoj čitamo o uništenju Sodome i Gomore, ti preteški grijesi bili su grijesi homoseksualnosti. To je i razlog da se homoseksualnost naziva i sodomija.

...kao Sodoma i Gomora i okolni gradovi, koji su se poput njih podali bludu i otišli za drugom puti, stoje za primjer, ispaštajući kaznu u vječnom ognju. (Jd 1,7)

Prema prorocima Izaiji i Ezekielu, grijesi koji su prouzročili uništenje ovih gradova bili su društvena nepravda i nebriga za siromahe (v. Iz 1,9, 3-9; Ez 16,46-51). Kada je Isus govorio o grijesima posljednjih vremena, podsjetio me na ta dva događaja.

I kao što bijaše u dane Noine, tako će biti i u dane Sina Čovječjega: jeli su i pili, ženili se i udavali do dana kad Noa uđe u korablju. I dođe potop i sve uništi. Slično kao što bijaše u dane Lotove: jeli su i pili, kupovali, prodavali, sadili, gradili. A onog dana kad Lot iziđe iz Sodome, zapljušti s neba oganj i sumpor i sve uništi. Tako će isto biti u dan kad se Sin Čovječji objavi. (Lk 17,26-30)

I na kraju možemo zaključiti da su do uništenja Sodome i Gomore doveli grijesi nemorala svih vrsta, bezbožnost, društvena nepravda i nebriga za bližnjega, pokvarenost na zemlji, trčanje samo za materijalnim stvarima i užicima kao što su jelo i piće.

Nije li situacija u svijetu i danas takva? Možda je čak i gora nego u ona vremena. Toliko je seksualnih nastranosti i neprirodnog bluda kao što su samozadovoljavanje, homoseksualnost, lezbijstvo, preljub, incest, iskorištavanje djece, predbračni odnosi, bestijalnost, uporaba umjetnih predmeta radi zadovoljavanja putenog užitka. Ljudska je pokvarenost narasla do te mjere da je čovjek izgubio osjećaj za svetost i moralnost. Razlika između svetog i profanog, dobrog i zlog, moralnog i nemoralnog, koja je postojala sve donedavno, izgubila je svu vrijednost. Što se donedavno držalo nemoralnim i nedopustivim, odjednom se uzima normalnim i prirodnim. Lezbijstvo i homoseksualizam, na primjer, donedavno su smatrani seksualnim nastranostima, danas ih mnogi smatraju normalnim i prihvatljivim. Nedavno je jedna žena opravdala svoja dva sina koji su obojica homoseksualci, rekavši: "Bog ih je takvima stvorio" i nisu odgovorni za taj grijeh.

Bog, međutim, nikada nije stvorio nijednog homoseksualca ili lezbijku, Bog stvara ljude na svoju sliku i priliku. Pobačaj se držao jednakim ubojstvu u svim vremenima i svim religijama po cijelom svijetu. Donedavno su roditelji bili sretni ako su imali puno djece i držali su ih Božjim blagoslovom. Danas se boje imati djecu.

Danas pobačaj i eutanazija postaju zakonom dopušteni. Nekoć su ljudi držali do svetosti braka,

rastava se držala grešnom i protivnom Božjoj volji - danas je rastava postala način života.

Čujte riječ Jahvinu, sinovi Izraelovi, jer Jahve se parbi sa stanovnicima zemlje. Nema više vjernosti, nema ljubavi, nema znanja Božjega u zemlji, već proklinjanje i laž, ubijanje i krađa, preljub i nasilje, jedna krv drugu stiže. Stoga tuguje zemlja i ginu svi stanovnici s poljskim zvijerima i pticama nebeskim te ugibaju i ribe u moru. (Hoš 4,1-3)

IV. Božja briga za ljubav i brak

Bog je stvorio čovjeka, muškarca i ženu i blagoslovio njihov brak.

> *Nato čovjek reče: Gle, evo kosti od mojih kostiju, mesa od mesa mojega! Ženom neka se zove, od čovjeka kad je uzeta! Stoga će čovjek ostaviti oca i majku da prione uza svoju ženu, i bit će njih dvoje jedno tijelo. (Post 2,23-24)*

Rekavši im

"Plodite se i množite" (Post 1,28)

pokazao im je ispravan način shvaćanja i življenja seksualnih odnosa i dao im povlasticu da postanu sustvaratelji u Božjem stvaranju. Seks je prekrasan i blagoslovljen dar čovjeku, jer na taj način čovjek postaje Božji suradnik u stvaranju čovjeka, postaje sličan Stvoritelju. Zemaljski prah i glina od koje je Bog stvorio čovjeka zamjenjuje se oblikom jajašca i sjemena. U samom trenutku oplodnje Bog je onaj koji udahnjuje dah života - tako nastaje čovjek. Zanimljivo je spomenuti da ni jajašce niti spermiji nemaju u sebi krvi - što je po Svetom pismu izvor života - u trenutku oplodnje, kad se spoje u jedno, pojavljuje se krv i nastaje živo biće.

Zato tvrdimo da je pobačaj u bilo koje vrijeme nakon oplodnje jednak ubojstvu. Spermiji i jajašce bili su žive stanice i prije, ali nisu još oživjele Božjim dahom! Ovdje je jasna Božja namjera u vezi sa seksom i brakom. Sve donedavno spolni odnosi između muškarca i žene bio je rezultat njihove i intime. Ljubav bez seksa bila je moguća, ali nije bio moguć seks bez ljubavi.

Danas naprotiv imamo seks-shopove po gradovima širom svijeta, ljudi imaju odnose sa ženama bez ikakve ljubavi ili uključenja srca.

Razmahat će se bezakonje i ohladnjeti ljubav mnogih. (Mt 24,12)

Moderan čovjek koji ovisi o strojevima izgubio je osjećaj srca i postao poput stroja. Seks se može gledati na videokazetama, mogu se kupiti predmeti i materijali koji potiču požudu i strast. Muškarci i žene gube samopoštovanje i pokazuju svoju golotinju javno. Đavao je ukrao osjećaj stida i pristojnosti! Ljubavne igre i spolni odnosi su stvari koje su se činile tajno, sada se otvoreno pokazuju putem Interneta, televizije i videoindustrije.

Čak i medicinski, prehrambeni proizvodi i aparati za kućanstvo reklamiraju se golišavim slikama. Na ulicama prostitutke vrebaju automobile na crvenom svjetlu semafora, smijući se navode na grijeh i otvoreno pozivaju na seks.

Istina je ono što piše u Svetom pismu:

Jer bludnica je jama duboka, i tuđinka tijesan zdenac. Ona i vreba u zasjedi kao lupež i uvećava broj bezbožnika među ljudima
(Izr 23,27-28).

Gledajući u čovjekovo srce Bog i u današnje vrijeme može reći:

"Svaka je pomisao u njegovoj pameti uvijek samo zloća". (Post 6,5)

Homoseksualnost, lezbijstvo i bestijalnost gnjusne su opačine ljudskog roda. Čak se životinje i ptice pare samo između svojih vrsta, a događa se da čovjek liježe s mačkama i psima, konjima i kravama. Koje li sramote za čovječanstvo!

Među životinjama ne postoji odnos između istog spola, a danas muškarci i žene upravo to čine.

Ne lijegaj s muškarcem kako se liježe sa ženom! To bi bila grozota. Da nisi legao ni s jednom životinjom - od nje bi postao nečist. Žena ne smije stati pred životinju da se s njom pari. To bi bila krajnja opačina.
(Lev 18,22-23)

Takvi će ljudi biti bačeni u ognjeno jezero (v. Otk 20,15).

Ne obeščašćuj svoje kćeri dajući je za javnu bludnicu. Tako se zemlja neće podati bludnosti niti će se napuniti pokvarenošću.
(Lev 19,29)

"Ne počini preljuba" odredba je zakona dana čovjeku da bi sačuvao njegovu cjelovitost i svetost braka. Kada je zapovjedio da čovjek ne smije poželjeti ženu bližnjega svoga, Bog je htio bračne parove sačuvati od same pomisli na preljub.

Prisjetimo se Isusovih riječi:

A ja vam kažem: Tko god s požudom pogleda ženu, već je s njome učinio preljub u srcu.
(Mt 5,28)

Prvim kršćanima bilo je zapovjeđeno da bračnu postelju čuvaju neokaljanu.

Ženidba neka bude u časti u sviju i postelja neokaljana! Jer bludnicima će i preljubnicima suditi Bog. (Heb 13,4)

U Starom zavjetu ljudi koji su uhvaćeni u preljubu kažnjavali su se smrću (v. Pnz 22).

Sveto pismo daje jasne upute roditeljima da svoju djecu odgajaju u moralnoj neporočnosti. Savjetuje im da svoju djecu upućuju u bračne veze (v. Jr 29,6).

Imaš li kćeri, čuvaj im tijelo, i ne pokazuj im

odveć prijazno lice. (Sir 7,24)

Ne prepuštaj se posve ženi, da ona potpuno ne zavlada tobom. Ne približuj se bludnici, da ne padneš u zamke njezine. Ne druži se s pjevačicom, da te ne smete umiječem svojim. Ne upiri pogled u djevicu da ne bi bio kažnjen zajedno s njom. Ne daj bludnici svoje duše, da ne izgubiš imetak svoj. Ne obziri se po gradskim ulicama i ne skitaj po pustim zakucima. Odvrati pogled svoj od ljupke žene, i ne gledaj tuđu ljepotu. Mnoge već zavede ženina ljepota, koja želju raspaljuje kao vatru.
(Sir 9,2-8)

Bog je seks dao u svrhu stvaranja, dakle samozadovoljavanje i prekid spolnog odnosa (coitus interruptus) su zabranjeni. U Starom zavjetu čovjek imenom Onan ispuštao je sjeme na zemlju za vrijeme odnosa ne želeći imati djece i Bog ga je kaznio smrću (v. Post 38,9-10).

Poradi dobroga odgoja i podizanja djece, potrebno je da oba roditelja budu s njima. Dijete, čiji život i započinje sudjelovanjem oba roditelja s Bogom u stvaranju, trebalo bi imati oba roditelja koji, živeći zajedno, prianjaju uz Boga.

Božja volja nikako nije da bračni drugovi stvore dijete zajedno a da ga onda odgaja samo jedan roditelj. Zato je Bog rekao:

"Jer ja mrzim otpuštanje žena" (Mal 2,16).

Svaka odvojenost i rastava protiv su Božje volje i svetosti braka.

Tko god otpusti svoju ženu pa se oženi drugom, čini preljub. I tko god se oženi otpuštenom, čini preljub. (Lk 16,18)

Mojsije je u Starom zavjetu zbog okorjelosti njihova srca dopustio otpuštanje žena (v. Mt 19,8). Okorjelost srca pripisivala se poganima, koji ne poznaju Boga i žive u sljepilu i zamračenosti srca.

Ovo govorim i zaklinjem u Gospodinu: ne živite više kao što pogani žive - u ispraznosti pameti njihove: zamračena uma, udaljeni od života Božjega, sve zbog neznanja koje je u njima, zbog okorjelosti srca njihova. (Ef 4,17-18)

...a ne u pohotnoj strasti kao pogani koji ne poznaju Boga. (1 Sol 4,5)

Izraelci su, bivajući zbog svojih grijeha kroz povijest razasuti po Egiptu, Asiriji, Babilonu itd. vjerojatno pokušavali držati svoje bračne običaje, ali bi s vremenom otupio njihov glas savjesti glede odredaba o braku i spolnosti.

Pogledajmo što je Božja volja koju izražava kroz svoju Riječ:

A oženjenima zapovijedam, ne ja, nego Gospodin: žena neka se od muža ne rastavlja - ako se ipak rastavi, neka ostane neudana ili neka se s mužem pomiri - i muž neka ne otpušta žene. (1 Kor 7,10-11)

Božja je volja da, čak i kada se dvoje zbog okolnosti života rastanu, trebaju ostati sami i pokušati se pomiriti. To je i razlog zašto Crkva ne dopušta sakramentalni život odvojenim partnerima koji su oženjeni, sve dok je bračni drug na životu. Sve dok su oboje živi, odnos s trećom osobom smatra se preljubom, a brak u koji eventualno ulaze preljubničkim i nedopuštenim. Sv. Pavao koji je osobno živio u celibatu, poziva bračne drugove da ispunjavaju svoje bračne dužnosti (v. 1 Kor 7,1-10).

Rastave braka uopće ne bi smjelo biti.

"Što, dakle, Bog združi, čovjek neka na rastavlja". (Mt 19,6)

Bog je od početka želio da bračni drugovi prianjaju jedan uz drugoga i Njegova je volja da oni ne budu dva, nego jedno tijelo (v. Mt 19,5).

Blagoslivljajući prvu bračnu zajednicu u Edenskom vrtu Gospodin Bog je rekao:

Stoga će čovjek ostaviti oca i majku da prione uza svoju ženu, bit će njih dvoje jedno tijelo. (Post 2,24)

U braku muž ima potpunu vlast nad svojom ženom i isto tako žena nad svojim mužem. Danas se događa da čovjek ulazi u bračnu zajednicu ne želeći "teret" djece. Mnogi upotrebljavaju umjetne metode da ne bi imali djece i zaustavili stvaranje. Jedan je mladić dobro rekao: "Danas se više ljudi ne boje divljih životinja i strašnih čudovišta, nego se boje djece, osobito ako već imaju jedno ili dvoje." Možda će se uskoro zaista djeca proizvoditi iz epruvete i kloniranjem, pa će seks ostati jedino za užitak!

V. Što je bezakonje?

Kad je Gospodin izabrao Izraela za narod sebi posvećen, s njim je sklopio Savez (v. Pnz 7,6). U tom svetom Savezu obećao im je blagoslov i zaštitu od neprijatelja. Ali oni su sa svoje strane morali vjerno održavati deset zapovijedi, odredbe toga Saveza. Taj je Savez potvrđen krvlju jer je Mojsije nakon čitanja Knjige Saveza krvlju žrtve pričesnice poškropio narod i oltar govoreći:

> *Ovo je krv Saveza koji Jahve sada s vama uspostavlja na temelju svih ovih riječi.*
> *(Izl 24,3-8)*

Bog im je naredio da zapovijedima ništa ne smiju dodavati niti oduzimati (v. Pnz 4,2). Obećao je blagoslove onima koji ih se budu držali i prijetio prokletstvom onima koji ih budu kršili (v. Pnz 28,1-48). Budući da je znao da Izraelci naginju tome da slijede običaje susjednih naroda, posebno im je zabranio da ih slijede i štuju njihove bogove.

> *"Zato držite sve moje zakone, sve moje naredbe i vršite ih da vas ne ispljune zemlja u koju vas vodim da se u njoj nastanite. Nemojte živjeti po zakonima naroda koje ja ispred vas tjeram. Ta oni su činili sve to, i zato mi se*

zgadili." (Lev 20,22-23)

Također ih je upozorio da se ne povode za većinom u činjenju zla (v. Izl 23,2). Kasnije u Novom zavjetu, Isus je naučavao da ljubiti Boga znači držati zapovijedi (v. Iv 14,23; 15,10; 1 Iv 5,3).

Najveća od svih zapovijedi bila je prva zapovijed i zauzima posebno mjesto u Dekalogu.

Ja sam Jahve, Bog tvoj, koji sam te izveo iz zemlje egipatske, iz kuće ropstva. Nemoj imati drugih bogova uz mene. Ne pravi sebi lika ni obličja božjega što je gore na nebu, ili dolje na zemlji, ili u vodama pod zemljom (Izl 20,2-4).

Znajući da će Izraelci naići na mnogoboštvo poganskih naroda i njihove običaje idolopoklonstva i praznovjerja, Gospodin je posebno strogo zahtijevao držanje prve zapovijedi.

Jer vi ste mi svjedoci, riječ je Jahvina, i moje sluge koje sam izabrao, da bi ste znali i vjerovali i uvidjeli da sam to ja. Prije mene nijedan bog nije bio načinjen i neće poslije mene biti. Ja, ja sam Jahve, osim mene nema spasitelja. (Iz 43,10-11)

Danas smo u svijetu svjedoci nepoštivanja i nevjernosti upravo toj prvoj zapovijedi, što je čovjeka odvelo do moralne degradacije i izopačenosti čovje-

čanstva. Sv. Pavao je rekao da je upravo to razlog što su ljudi upali u mnoge grijehe, osobito u grijehe nemoralnosti.

Jer premda upoznaše Boga, ne iskazaše mu kao Bogu ni slavu ni zahvalnost, nego ishlapiše u mozganjima svojim te se pomrači bezumno srce njihovo. Gradeći se mudrima, poludješe i zamijeniše slavu neraspadljivog Boga likom, obličjem raspadljiva čovjeka, i ptica i četveronožaca, i gmazova.

Zato ih je Bog po pohotama srdaca njihovih predao nečistoći te sami obeščašćuju svoja tijela, oni što su Istinu - Boga zamijenili lažju, častili i štovali stvorenje umjesto Stvoritelja, koji je blagoslovljen u vjekove. Amen.

Stoga ih je Bog predao sramotnim strastima: njihove žene zamijeniše naravno općenje protunaravnim, a tako su i muškarci napustili naravno općenje sa ženom i raspalili se pohotni jedni za drugima te muškarci s muškarcima sramotno čine i sami na sebi primaju zasluženu plaću svoga zastranjenja.

I kako nisu smatrali vrijednim držati se spoznaje Boga, predade ih Bog nevaljalu umu te čine što ne dolikuje, puni svake nepravde, pakosti, lakomosti, zloće; puni zavisti, ubojstva, svađe prijevare, zlonamjernosti; došaptavači, klevetnici, mrzitelji Boga, drznici, oholice, preuzetnici, izmišljači zala, roditeljima neposlušni, nerazumni, nevjerni, bešćutni, nemilosrdni. Znaju za odredbu Božju - da smrt zaslužuju koji takvo što čine - a oni ne samo

da to čine nego i povlađuju onima koji čine. (Rim 1,21-32)

Čovjek koji odbija vjerovati u jednoga Boga gubi snagu za dobrim i moralnim životom.

Sve da i postoji mnogo "bogova" u svijetu u kojem živimo, kršćanin nema drugog Boga do jednoga (v. 1 Kor 8,2-6). U današnje vrijeme čak i neki teolozi i svećenici, koji bi trebali naučavati istinu, dvoje oko dogme da je spasenje moguće jedino kroz Isusa Krista.

Odgovori mu Isus: Ja sam Put i Istina i Život: nitko ne dolazi Ocu osim po meni. (Iv 14,6)

Proroci su često prekoravali i upozoravali upravo svećenike da ne naučavaju pravu mudrost i znanje Božje i da narod zbog toga propada (v. Mal 2,7; Hoš 4,6).

Tko god pretjera i ne ostane u nauku Kristovu, nema Boga. Tko ostaje u nauku, ima i Oca i Sina. (2 Iv 1,9)

Mnogi u svijetu danas slijede i obožavaju Sotonu. U Kaliforniji je 1966. osnovana Sotonska crkva. Oni čak posjeduju "Sotoninu bibliju" i razne svečanosti i rituale na kojima vrše odvratne čine, među ostalim i s posvećenim hostijama koje znaju ukrasti iz crkve.

Tamo seksualno iskorištavaju djecu, neku čak i ubijaju, žrtvujući ih đavlu. Neki od njih su i tzv. slo-

bodni zidari ili masoni. Crkva stoga zabranjuje masoneriju. Jehovini svjedoci, pretvarajući se da su kršćani, truju srca mnogih da Isus nije Sin Božji nego samo Božji svjedok.

Djeco, posljednji je čas! I, kako ste čuli, dolazi Antikrist. I sad su se već mnogi antikristi pojavili. Odatle znamo da je posljednji čas. Od nas iziđoše, ali ne bijahu od nas. Jer kad bi bili od nas, ostali bi s nama; ali neka se očituje da nisu od nas. A vi imate Pomazanje od Svetoga, i znanje svi imate. Ne pisah vam zato što ne biste znali istine. Tko je lažac, ako ne onaj koji tvrdi da Isus nije Krist? Antikrist je onaj tko niječe Oca i Sina. Svaki koji niječe Sina, nema ni Oca, a tko priznaje Sina, ima i Oca (1 Iv 2,18-23).

Jehovini svjedoci čine veliku štetu pravoj Crkvi Božjoj, niječući Božje Utjelovljenje svojim krivim tumačenjem Svetog pisma.

Nadalje, mnogi svoju vjeru miješaju i brkaju s praksama hinduizma i budizma putem joge i transcendentalne meditacije. Mnogo je različitih privjesaka tih dviju religija, duhovnosti koje se temelje na poganskim vjerovanjima u snagu sunca i mjeseca, vjetra i vode, zemlje, zraka i kozmičkih sila. U ime nove "New Age" duhovnosti u posljednje su vrijeme mnoge zaveli i zarobili.

Čak su i neki segmenti medicinske prakse pomi-

ješani s ezoterijskim činima. Danas ljudi idu vračarama da im gledaju u dlan, vjeruju u astrologiju, alkemiju, reiki, gatanje, okultizam, reinkarnaciju, kristalnu kuglu, vještice, magiju, horoskope, voodoo lutke; utječu se "zapisima", predmetima koji im navodno "donose sreću", urocima, tarot kartama, sretnim brojevima, bioenergetičarima, kazivačima budućnosti - sve to da bi zadobili zdravlje i sreću.

Nijedan kršćanin nikako ne smije poći za takvim ispraznim, ali vrlo opasnim načinima potrage za zdravljem ili blagoslovom, jer time ostavljaju Boga koji jedini ima moć dati zdravlje i blagoslov (v. Jr 2,23).

Čitav je svijet pod utjecajem zlog duha i vrlo je opasno obraćati se okultnim praksama i metodama koje su temeljene na kozmičkim silama. Mnogi su ljudi gotovo uništili svoje živote ulazeći u takve "duhovnosti". Iz nekih sam nesretnih ljudi izgonio zloduhe koji su se identificirali kao "Ja sam Reiki, Ja sam Joga, itd.".

Ezoterijska učenja i prakse unutar samostana, bogoslovija i učilišta za svećenike i časne sestre morale bi biti iskorijenjene i najstrože zabranjene. Kroz takva i mnoga druga zla đavolska djela, on obilazi svijetom kao ričući lav tražeći koga da proždre (v. 1 Pt 5,8).

Pogledajmo što o svemu tome kaže Božja Riječ čitajući sljedeće odlomke:

Zamrzio si drevne stanovnike svoje Svete zemlje, jer su činili zlodjela grozna, u vradžbinama i obredima bezbožnim, okrutne ubojice djece, žderače utrobe na gozbama mesa ljudskog. (Mudr 12,3-5)

Ne gatajte! Ne čarajte! ...Ne obraćajte se na zazivače duhova i vračare, ne pitajte ih za savjet. (Lev 19,26-31)

Prvi kralj u Izraelu, Šaul, doveo je propast na sebe u svoje ljude, idući po savjet ženi koja je vračala uz pomoć duha (v. 1 Sam 28,4-14).

Govoreći

"da se ne bi, kad digneš svoje oči prema nebu te vidiš sunce, mjesec i zvijezde - svu nebesku vojsku - dao zavesti da im se klanjaš i da im iskazuješ štovanje." (Pnz 4,19)

Gospodin zabranjuje sve oblike astrologije, horoskopa i ostale prakse povezane s njima.

Kad uđeš u zemlju koju ti daje Jahve, Bog tvoj, nemoj se priučavati na odvratne čine onih naroda. Neka se kod tebe ne nađe nitko tko bi kroz oganj gonio svoga sina ili svoju kćer; tko bi se bavio gatanjem, čaranjem, vračanjem čarobnjaštvom; nitko tko bi bajao, zazivao duhove i duše predaka ili se obraćao na pokojnike. Jer tko god takvo što čini, gadi se Jahvi; zbog takvih odvratnosti njih i goni

ispred tebe Jahve, Bog tvoj. Budi posve vjeran Jahvi, Bogu svome. Narodi koje ćeš naskoro otjerati s posjeda slušaju vračare i gatare, ali tebi to Jahve, Bog tvoj, ne dopušta.
(Pnz 18,9-14)

U današnje se vrijeme ponavljaju neki "mesije" koji tvrde da su Božje utjelovljenje; za sebe traže da ih se štuje kao Boga. Međutim, u povijesti postoji samo jedno utjelovljenje; Isus, Jedinorođeni Božji Sin koji je u ljudskom obličju došao da spasi sve ljude.

Ustat će, doista, lažni kristi i lažni proroci i iznijeti znamenja velika i čudesa da, bude li moguće, zavedu i izabrane. (Mt 24,24)

Pavao upozorava da će se na kraju vremena pojaviti duh bezakonja koji će se držati bogom, koji će čak i zasjesti i u Božji hram, uzdižući se u suradnji sa Sotonom činiti lažna znamenja i čudesa (v. 2 Sol 2,3-12).

Danas neki gurui Hindusi za sebe tvrde da su utjelovljeno božanstvo. Mnogi dolaze k njima obožavajući ih kao bogove i slijede njihova naučavanja i filozofiju. Prije nekog vremena u Pooni u Indiji pojavio se takav jedan. Odbacio je sve bogove i religije tvrdeći za sebe da je utjelovljenje božje, uvodeći religiju temeljenu na slobodnom seksu i nemoralnom životu. Budući da Indijci nisu prihvatili njegova učenja temeljena na nemoralu i sustavu "sve je dopušteno",

utočište je pronašao u SAD-u, gdje je imao mnogo sljedbenika. Mnogi od njegovih učenika prije, pa i poslije njegove smrti su Amerikanci i Europljani.

Danas je u Indiji mnogo takvih "inkarnacija". U posljednje vrijeme pojavljuju se i članovi nekih kršćanskih sekti koji za sebe tvrde da su inkarnacija Krista ili mesije, zavodeći mnoge ljude, od kojih su neki živote skončali samoubojstvom.

Čitajući znakove vremena, čovjek današnjice mora bježati od takvih bogova, religija i duhovnih pokreta, prianjajući uz živoga Boga, držeći Njegove zapovijedi.

Čuj Izraele! Jahve je Bog naš, Jahve je jedan!
(Pnz 6,4)

Sveto pismo definira grijeh kao bezakonje (v. 1 Iv 3,4). Ljudi prije općeg potopa vjerojatno su kršili sve Božje zapovijedi i činili sve ono što Bog naziva bezakonjem. Imali su religiju praznovjernih rituala i običaje koje je Bog mrzio, pretvarali su se dobrima i poštenima, a bili su kao okrečeni grobovi, iznutra puni svakojake nečistoće (v. Iz 1,11-17; Mt 23,25-28).

Danas je također za mnoge ljude kršćanstvo samo folklor, prazna religija. Postoji samo zbog osjećaja pripadnosti nekoj društvenoj grupaciji ili kulturi. Ono je za mnoge isprazno, bez unutarnjeg obraćenja, čišćenje i duhovnog života.

A ovo znaj: u posljednjim danima nastat će teška vremena. Ljudi će doista biti sebeljupci, srebroljupci, preuzetnici, oholice, hulitelji, roditeljima neposlušni, nezahvalnici, bezbožnici, bešćutnici, nepomirljivci, klevetnici, neobuzdanici, goropadnici, neljubitelji dobra, izdajice, brzopletnici, naduti, ljubitelji užitka više nego ljubitelji Boga. Imaju obličje pobožnosti, ali snage su se njezine odrekli. I njih se kloni!

Od njih su doista oni što se uvlače u kuće i zarobljuju ženice, natovarene grijesima, vodane najrazličitijim strastima. (2 Tim 3,1-6)

Dobro je čitati knjigu Otkrivenja i vidjeti sve ono za što Duh optužuje Crkve. Duh Božji zamjera Crkvi u Efezu što je ostavila svoju prvu ljubav (v. Otk 2,4), Crkve u Smirni i Pegramu optužuje da imaju neke koji uče nauke zlih duhova (v. Otkr 2,9,13); Crkvu u Tijatiri prekorava zbog bluda i idolopoklonstva (v. Otk 2,20), upozorava Crkvu u Laodiceji na mlakost (v. Otk 3,15-16), a Crkvu u Sardu opominje zbog duhovnog mrtvila i poziva na obraćenje i duhovno buđenje (v. Otk 3,2-9). Sve te opomene, upozorenja i prijetnje važe i za kršćanstvo danas, kojemu je potrebna duhovna obnova. Čitajući znakove vremena u kojem živimo, Crkva i kršćanstvo trebali bi slušati vodstvo Duha Svetoga.

VI. Što je zloća srca i pokvarenost svijeta?

Kada čovjek izgubi ljubav prema Bogu i prema ljudima, postaje zao. Gdje raste grijeh, ljudska srca postaju hladna, nestaje ljubavi i osjećaja grijeha (v. Mt 24,12). Kao rezultat gubitka Božje ljubavi čovjek je ušao u duhovno mrtvilo. Najveći grijeh danas je, možda, gubitak savjesti i osjećaja krivnje za počinjeni grijeh. Čovjek je izgubio osjećaj Božje prisutnosti u njemu, osjećaj da je hram Duha Svetoga (v. 1 Kor 3,16-17).

Danas se ti sveti hramovi profaniziraju i uništavaju. Ljudi prestaju moliti, činiti pokoru, posjećivati crkvu, primati sakramente itd. Kako raste okorjelost srca prema Bogu, tako raste i bešćutnost prema bližnjima. Ljudi više nemaju osjećaj iskrene ljubavi jedni prema drugima. Bračne veze, temeljene na duhu i krvi gube svoju vrijednost i značenje, partneri se ne ljube iskrenom ljubavlju. Čak je i ljubav roditelja prema djeci, i obrnuto, postala sebična, neiskrena i ponekad motivirana zlim namjerama. Čuli smo za slučajeve da roditelji seksualno iskorištavaju svoju vlastitu djecu.

Sve donedavno ubojstvo se smatralo vrlo okrutnim, a danas smo svjedoci najgorega ubojstva,

pobačaja. Nevina bespomoćna dječica koja potpuno ovise o svojim roditeljima bivaju od njihove strane okrutno ubijena.

Toga nema ni među životinjama. Zaista je krajnja pokvarenost i nepravda ubiti dijete u utrobi njegove majke i ne dati mu pravo da živi na ovome svijetu. Tako čovjek postaje sam sebi zakonom, zaboravljajući da je Bog onaj koji daje životni dah.

Evo, čovjek postade kao jedan od nas - znajući dobro i zlo! (Post 3,22)

Drugim riječima, čovjek je, zaboravljajući Boga i Njegov vječni moralni zakon, postao sam sebi zakonom i sucem. Uvijek kada je u svojoj oholosti sebi pripisivao ulogu Boga, čovjek je bivao kažnjavan.

I danas je svaka želja koja se začinje u ljudskom srcu samo zloća (v. Post 6,5). Kakve su želje i namjere naroda i zemalja koje gomilaju oružje, posebno nuklearno, nego da unište cijelo čovječanstvo i razore zemlju? U autobuse, vlakove i zrakoplove zabranjeno je unositi "eksplozivne naprave" jer su opasne. A kako će se opravdati zemlja koja posjeduje nuklearno oružje i sve više nagomilava svoj smrtonosni arsenal.

Jedna od posljedica grijeha je strah (v. Post 3,10). Ljudi se, živeći u grijehu, boje svojih susjeda. Narodi žive u strahu od susjednih zemalja i gomilaju oružje misleći da se njime mogu zaštiti.

Krajnje je vrijeme da i političari otvore svoja srca Božjoj ljubavi i da shvate da pomoć dolazi jedino od Boga. Svi bi narodi trebali baciti sve oružje i naučiti ljubiti Boga i bližnjega govoreći:

Jedni se hvale kolima bojnim, drugi konjima,
mi imenom Jahve, Boga našega. (Ps 20,8)

Čak i kada pomaže svom bližnjemu, čovjek ima krivi motiv, nada se da će mu se nekako uzvratiti. Države koje pomažu siromašne zemlje, očekuju njihovu naklonost, vjernost i potporu. Supersile drže ostale u strahu od rata i ponekad siju sjeme razdora i izazivaju ratove između zemalja, profitirajući prodajom oružja objema stranama.

U prošlosti su neke zemlje nepravedno zgrnule bogatstvo osnivajući kolonije, ubijajući domicilno stanovništvo, grabeći njihova prirodna bogatstva i trgujući ljudima pretvarajući ih u robove. Danas više nema kolonija i ropstva, ali postoji nova strategija kolonizacije putem globalizacije, slobodnog tržišta i političkih ucjena. Po tko zna koji put ponavlja se priča siromašnog Nabota (v. 1 Kr 21,1-19).

Kada danas bogate države gledaju zemlje tzv. trećeg svijeta, trebale bi osjećati krivnju i grižnju savjesti zbog političkog ropstva u kojem su ih u prošlosti držale. Sva pomoć i dobra volja prema siromašnim zemljama zapravo je samo oblik naknade za svu nepravdu prema njima učinjenu u prošlosti.

Lopov mora štetu nadoknaditi... Nađe li se ukradeno živinče živo u njegovu vlasništvu - goveče, magare ili koja glava sitne stoke - treba da ga plati dvostruko. (Izl 22,2-3)

Čak je srebro i zlato koje su neke zemlje dograbile za vrijeme II. svjetskog rata još uvijek pohranjeno u bankama izvjesnih zemalja čije se gospodarstvo temelji na lihvi od toga blaga. Krv onih koji su svojim radom to blago stekli, a bili živi spaljeni i nepravedno ubijeni, vjerojatno iz zemlje viče za osvetom.

Zlato vam i srebro zarđa i rđa će njihova biti svjedočanstvo protiv vas te će kao vatra izjesti tijela vaša! Zgrnuste blago u posljednje dane! Evo: plaća kosaca vaših njiva - koju im uskratiste - viče i vapaji žetelaca dopriješe do ušiju Gospoda nad Vojskama. (Jak 5,3-4)

Već smo čitali da je u Sodomi i Gomori bilo mnogo iskorištavanja siromašnih. Od deset Božjih zapovijedi tri se odnose na uporabu bogatstva; Ne ukradi! Ne svjedoči lažno! Ne poželi nikakve tuđe stvari (v. Izl 20,15-17)!

U prošlosti su proroci uvijek vapili za društvenom pravdom i prorokovali protiv iskorištavanja i nepravde prema siromasima.

Jao vama koji kuću primičete i polje s poljem sastavljate, dok sve mjesto ne zauzmete te postanete jedini na zemlji. (Iz 5,8-9)

Stoga, jer gazite siromaha, dižući od njega porez u žitu - u kućama što ih sazdaste od tesanika nikad živjet' nećete;

iz ljupkih vinograda što ih posadiste nikada nećete piti vina.
Jer znam mnoge vaše zločine, i vaše grijehe pregoleme: tlačite pravednika i primate mito, odbijajuć siromaha na gradskim vratima (Am 5,11-12).

Evo opačina sestre tvoje Sodome: gizdavo, u izobilju kruha i bezbrižno življaše ona i kćeri njezine, a sirotinju i bijednike ne pomagahu. (Ez 16,49)

U mudrosnoj literaturi veliča se pravednost i ljubav prema siromasima.

Nemoj pljačkati siromaha zato što je siromah, i ne gazi uboga na sudu. Jer će Jahve parbiti parbu njihovu, i otet će život onima koji ga njima otimlju. (Izr 22,22-23)

Nikakvo dobro ne dolazi čovjeku u zlu ustrajnu, i koji odbija da dijeli milodare. Podaj pobožniku i ne pomaži grešniku. Učini dobro poniznu i ne daj ništa bezbožnu. Uskrati mu kruh, ne daj mu ga, da ga to ne učini jačim od tebe, jer će ti platiti dvostrukom opačinom za sve dobro što si mu učinio. Jer Svevišnji prezire grešnike i osvetit će se bezbožnicima. Daruj dobromu, a uskrati pomoć grešniku. (Sir 12,3-7)

Prorok Izaija govori o zlom i nepravednom ponašanju političkih vođa.

Jahve dolazi na sud sa starješinama i glavarima svog naroda. Vinograd ste moj opustošili, u vašim je kućama što oteste siromahu. S kojim pravom narod moj tlačite i gazite lice siromaha? - riječ je Jahve, Gospoda nad Vojskama. (Iz 3,14-15)

Proročke govore možemo sažeti u jednu rečenicu:

Pravda nek' poteče kao voda... (Am 5,24)

Danas se razlike između siromašnih i bogatih svakodnevno povećavaju. Božja je volja da bogataši svoje bogatstvo dijele sa siromašnima.

Ako tvoj brat zapadne u škripac i ne mogne održavati svoje odnose s tobom, primi ga; i neka s tobom živi kao stranac ili gost. (Lev 25,35)

Isus je rekao bogatom mladiću:

Hoćeš li biti savršen, idi, prodaj što imaš i podaj siromasima pa ćeš imati blago na nebu. A onda dođi i idi za mnom. (Mt 19,21)

Sine moj, ne uskraćuj milodara siromahu i ne daj da dugo iščekuju oči ubogoga. Ne žalosti dušu gladnu i ne draži čovjeka u oskudici nje-

govoj. Ne razdražuj srca ogorčena i ne pusti uboga da čeka na dan tvoj. Ne odbij molbe nevoljnika i ne odvraćaj lice svoje od siromaha. Ne odvrati pogleda svoga od potrebita, i ne daj nikomu prilike da te kune. Jer prokune li te tko u tjeskobi duše svoje, Tvorac će njegov uslišiti mu vapaj. (Sir 4,1-6)

I siromahu pruži ruku, da bude savršen tvoj blagoslov. (Sir 7,32)

Napuni ih znanjem i razumijevanjem i otkri im dobro i zlo. (Sir 17,7)

Radi probitka mnogi griješe, i tko traži bogatstvo, biva nemilosrdan. (Sir 27,1)

Uloži blago svoje po zapovijedima Svevišnjeg, i bit će ti probitačnije nego samo zlato. Uloži milostinju u svoje riznice, i ona će te izbaviti od svake nevolje. (Sir 29,11-12)

A milost je kao perivoj blagoslova, i milosrđe traje dovijeka. (Sir 40,17)

Ne uskrati dobročinstva potrebitim, kad god to možeš učiniti. Ne reci svom bližnjemu: Idi i dođi opet, sjutra ću ti dati, kad možeš već sada. (Izr 3,27-28)

Grešnika progoni zlo, a dobro je nagrada pravednima. (Izr 13,21)

Krist je vrlo jasan u vezi s tim kako kršćani trebaju živjeti. Prva kršćanska zajednica dijelila je sva svoja

dobra između sebe i među njima nije bilo siromašnih (v. Dj 4,34-35).

VII. Jeli su i pili

Jelo i piće odnosi se na lagodan način života. Bogataš koji je spomenut u Svetom pismu nije učinio preljub, nije ubio, možda nikoga nije ni iskorištavao, možda je živio od bogatstva svojih očeva, ali je živio lagodnim životom.

> *Bijaše neki bogataš. Odijevao se u grimiz i tanani lan i danomice se sjajno gostio.*
> *(Lk 16,19)*

Njegov je grijeh bio i taj što se nije pobrinuo za siromašnog Lazara pred njegovim vratima, dijeleći s njim svoje bogatstvo.

I danas mnogi žive vrlo luksuzno, možda od bogatstva svojih obitelji, ali malo pažnje posvećuju siromašnima. Boga ne zanimaju izvori bogatstva, nego kako se bogatstvo upotrebljava. Prorok Izaija prorokovao je "jao" onim koji život provode razvratno, opijajući se uz glazbu.

> *Jao onima što već jutrom na uranku žestokim se pićem zalijevaju i kasno noću sjede vinom raspaljeni. Na gozbama im harfe i citare, bubnjevi i frule uz vino, a za djelo Jahvino ne mare, ne gledaju djelo ruku njegovih.*
> *(Iz 5,11-12)*

U ovom modernom vremenu konzumizma, ljudi su veoma često u napasti da žive lagodno i trče da ugađaju požudama tijela. Reklamiranje odjeće, hrane, stvari za kućanstvo i slobodno vrijeme potiču požudu očiju; erotska literatura i filmovi, pornografija i opsceni časopisi zarobljavaju ljudima pažnju i usmjeravaju je prema životnim užicima.

Zabranjeno je voće za oči zamamljivo i poželjno, kao i prvim roditeljima, Adamu i Evi (požuda tijela i očiju - v. Post 3,6). Kao u prispodobi o bezumnom bogatašu i danas ljudi govore u sebi "Imamo u zalihi za godine mnoge. Zato jedimo, pijmo i uživajmo" (v. Lk 12,18-21).

Objašnjavajući prispodobu o vjernom i razumnom sluzi, Gospodin nas upućuje da ne budemo kao onaj sluga koji, misleći da će Gospodar okasniti, vrijeme provodi jedući i opijajući se (v. Lk 12,45).

Grijeh izgubljenog sina sastojao se u tome što je svoju baštinu potratio živeći razvratno (v. Lk 15,13). Od nas se očekuje da budemo vjerne sluge koje čekaju dolazak Sina Božjega. Sv. Pavao nas potiče govoreći:

Noć poodmače, dan se približi! Odložimo dakle djela tame i zaodjenimo se oružjem svjetlosti. Kao po danu pristojno hodimo, ne u pijankama i pijančevanjima, ne u priležništvima i razvratnostima, ne u svađi i ljubomoru, nego zaodjenite se Gospodinom Isusom

Kristom i, u brizi za tijelo, ne pogodujte požudama. (Rim 13,12-14)

Od nas se očekuje da u svemu tražimo Božje Kraljevstvo i da u njemu uvijek živimo. U Njegovu Kraljevstvu nije važno jelo i piće, nego pravednost, mir i radost u Duhu Svetom (v. Mt 6,33; Rim 14,17). Učenje po Svetom pismu u vezi sa zemaljskim bogatstvima je jasno.

Ne ljubite svijeta ni što je u svijetu. Ako tko ljubi svijet, nema u njemu ljubavi Očeve. Jer što je god svjetovno - požuda tijela, požuda očiju, i oholost života - nije od Oca nego od svijeta. (1 Iv 2,15-16)

Čovjek ne bi smio čeznuti za bogatstvom i previše posjedovati (v. Lev 25,23). Predmet njegove čežnje trebao bi biti Bog, kojemu čovjek potpuno pripada. Kršćanin, koji je u ovom životu samo hodočasnik i putnik, trebao bi Isusa držati za svoje jedino blago. Ne bi smio dopustiti da ga materijalne stvari zarobe, nego bi ih trebao koristiti poput mudrog sluge na svom putu prema pravom, nebeskom životu.

Bog će nam mjeriti mjerom kojom smo mjerili drugima; mjera dobra, nabijena, natresena i preobilna dat će se u naše krilo ako smo davali drugima (v. Fil 3,20; 1 Pt 4,20; Lk 6,38; Mt 25,34).

Ne zgrćite sebi blago na zemlji, gdje ga moljac

i rđa nagrizaju i gdje ga kradljivci potkapaju i kradu. Zgrćite sebi blago na nebu, gdje ga ni moljac ni rđa ne nagrizaju i gdje kradljivci ne potkapaju niti kradu. Doista, gdje ti je blago ondje će ti biti i srce. (Mt 6,19-21)

VIII. Opasnosti bogatstva

Prije nego što ih je Bog uništio, Sodoma i Gomora su bili veoma napredni i bogati gradovi i izgledali su poput vrta Gospodnjeg (v. Post 13,10). Upravo su zbog svoga bogatstva zaboravili Boga i izopačili se u Božjim očima.

Kad su Izraelci ulazili u obećanu zemlju, Gospodin ih je strogo upozorio da drže sve Njegove zapovijedi.

> *Čuvaj se da ne zaboraviš Jahvu, Boga svoga, zanemarujući njegove zapovijedi koje ti danas dajem. I pošto se najedeš do sitosti, posagradiš lijepe kuće i u njima se nastaniš; kad ti se krupna i sitna stoka namnoži, kad se nakupiš srebra i zlata i kada sve tvoje uznapreduje, nemoj da se uznese srce tvoje i da zaboraviš Jahvu, Boga svoga, koji te izveo iz zemlje egipatske, iz kuće ropstva. (Pnz 8,11-14)*

Bogataši obično svoje pouzdanje stavljaju u bogatstvo, ne u Boga, a srca su im tamo gdje im je blago. Nemoguće je služiti i Bogu i mamonu, bogatstvu (v. Mt 6,24). Bogataši se uzdaju u svoje bogatstvo i lagodan život. U svojim naporima za gomilanjem što više blaga, zanemaruju duhovni život i priječe Božje Kraljevstvo (v. Sir 31,3). Svetišta u kojima se Boga

slavi obično su puna siromašnih ljudi, tek je nekoliko bogataša.

U siromašnim zemljama svetišta su puna, u bogatim zemljama svetišta zjape prazna ili postaju predmetom turističkih posjeta.

> *Jer oni koji se hoće bogatiti, upadaju u napast, zamku i mnoge nerazumne i štetne požude što ljude strovaljuju u zator i propast. Zaista, korijen svih zala jest srebroljublje; njemu odani, mnogi odlutaše od vjere i sami sebe isprobadaše mukama mnogim. (1 Tim 6,9-10)*

Oni koji sigurnost traže u bogatstvu često ne traže utočište u Bogu i postaju bezumni.

Jednom, kada sam na povratku u SAD, putovao zrakoplovom iz Frankfurta u Bombaj, let kojim smo trebali putovati u 21 sat bio je odgođen za devet sati. Tako sam zajedno s ostalim putnicima morao prenoćiti u hotelu.

Kad god mogu i imam priliku svjedočiti o Isusu, rado o Gospodinu pričam svima koje susretnem. U sobu do moje odsjeli su Albert i Annie, koji su prvi put putovali u Indiju kao turisti.

Kad sam se predstavio kao svećenik, Albert me upitao što sam radio u Europi. Odgovorio sam: “Propovijedao sam Sveto pismo”. Tada se nakašljao i promrmljao da je “u svijetu danas mnogo ludih ljudi”.

Uzvratio sam da je to istina i da sam i ja jedan od njih. Tada se propitivao o osiguranju moje putne karte i bio je vrlo znatiželjan je li moja karta posebno osigurana. Rekao sam da smo moja karta i ja davno osigurani, i to od strane najboljeg osiguravatelja - Isusa.

Tada se glasno nasmijao i rekao: “Mislio sam da ste samo budalasti, ali sad vidim da ste najluđi od svih ljudi. Moja je karta osigurana kod najbolje američke tvrtke”. Tome je dodao: “Vi u Indiji trebate Boga jer ste siromašni, nama Bog uopće ne treba”. Time je naš razgovor završio i prije spavanja još sam molio za tog čovjeka. Ujutro smo ponovno razgovarali o različitim stvarima i sprijateljili se.

Za vrijeme putovanja sjedili smo vrlo blizu jedni drugima. Odjednom je zrak postao jako topao i zrakoplov je počeo čudno podrhtavati. Pilot nas je umirivao govoreći da zrakoplov prolazi kroz “zračni džep” i da je to uzrok jakih turbulencija. Zamoljeni smo da sjedimo na svojim mjestima i da stegnemo sigurnosne pojaseve.

Tada se zrakoplov počeo vrlo silovito tresti, ljudi su počeli u panici vikati, strahujući od gotovo sigurnog pada. Pilot je molio ljude da se stišaju, ali oni su i dalje vikali uopće ga ne slušajući - zavladala je sveopća panika.

Albert, koji je sjedio pokraj mene, upitao me: “O…, oče, što se događa? Što je ovo?”. Uzvratio sam

mu sa smiješkom: "Samo smo nekoliko kilometara od neba".

Izgleda da je shvatio moj smisao za šalu i rekao: "Da, oče, umrijet ćemo u ovoj nesreći. Oprostite mi za ono što sam sinoć rekao da mi nije potreban Bog. Žena i ja smo katolici, nemamo djece i uopće ne idemo u crkvu. Sada je gotovo! Nećemo vidjeti Indiju! Recite nam što da radimo da se pripremimo na smrt!".

Po logici stvari trebao sam im reći da se pokaju za sve što su loše učinili i odriješiti ih od grijeha.

Tada mi je Duh Sveti progovorio, inače ne činim ništa bez "konzultacije" Duha Svetoga, On je moj stalni suputnik. Upitao sam ih hoće li učiniti ono što im kažem, spremno su odgovorili da hoće. Da sam ih u tom trenutku tražio da dube na glavama, oni su to bili spremni učiniti jer su bili očajni i bespomoćni.

Rekao sam im da odvežu pojaseve, da stanu na noge i da zazivaju Ime Isusovo zajedno sa mnom. Vikali smo "Isus, Isus" iz sve snage, tada nam se svih 356 putnika zrakoplova pridružilo, vičući iz svega glasa "Isus, Isus!".

O, to je zaista bio nezaboravan trenutak, kao da nas je nebo dotaknulo!

Molitva poniznog prodire kroz oblake i on nema mira dok ona ne dođe do Boga.
(Sir 35,17)

Tada sam ugledao Isusa u tom zrakoplovu. Njegova je prisutnost bila zaista snažna. Zagrlio sam Alberta i radosno uzviknuo: "Albert, ne boj se Isus je s nama". Bio sam siguran da će biti spašeni svi koji zazovu Njegovo Ime (v. Dj 2,21; 4,12; Rim 10,13) jer je Bog dao to Ime iznad svakog imena da se na Ime Isusovo prigne svako koljeno (v. Fil 2,9-11).

Ime Isusovo je vrlo snažno i veliko jer kad se sastajemo u Njegovo Ime, On je s nama (v. Mt 18,20). U Njegovo Ime možemo izgoniti demone i činiti čudesa i ozdravljenja (v. Mk 16,17).

U tom zrakoplovu naučio sam kako moliti svim srcem i s potpunom vjerom i predanjem. To vikanje i zazivanje Imena Isusovog trajalo je točno devet i pol minuta.

Tada smo primijetili da se zrakoplova negdje spušta. Bilo je to iznenadno prizemljenje, svi smo odjednom osjetili veliki pritisak u očima i ušima. Uspjeli smo sletjeti u zrakoplovnu luku u Frankfurtu iz koje smo i poletjeli.

Kada smo izišli iz zrakoplova, policajci su ljude smirivali ljubaznim riječima i krijepili ih sokovima i zakuskom.

Pilot se tada ispričao putnicima, rekavši: "Žao nam je za sve što se dogodilo, kad smo pritisnuli zeleni signal (da je putovanje sigurno), svi motori osim

jednoga odjednom su prestali raditi". Izgubili smo vezu sa zračnom lukom i zaista nismo znali što učiniti. Kada ste glasno počeli vikati ime Isus, odjednom smo dobili vezu s ovom zračnom lukom i sada smo ovdje. Za nekoliko će sati drugi zrakoplov krenuti za Bombaj".

Pojavile su se suze zahvalnice Bogu u očima svih putnika, svi su govorili: "Isus nas je spasio!". Albert mi je prišao, zagrlio me i rekao: "Tvoje osiguranje je ipak mnogo bolje od mog američkog!" Danas je Albert moj dobar prijatelj, živi intenzivnim kršćanskim životom, vjeran je molitvenom i sakramentalnom životu i lijepi dio svojih prihoda daje siromašnima i za evangelizaciju.

Molitva

Smiluj mi se, Gospodine, u svojoj dobroti. U izobilnom milosrđu oprosti mi grijehe koje sam počinio u svom životu. Zaboravljajući Tvoju dobrotu i prisutnost u meni i oko mene, živio sam bez Tebe.

Umjesto Tebe, začetka i cilja moga života, išao sam za drugim bogovima, užicima i ispraznostima ovog svijeta. Zato sam se našao u bijedi i očaju. Žao mi je, Gospodine, što Te nisam prepoznao i slavio kao moga Gospodina i Spasitelja i stavio Te na prvo mjesto u životu. Nisam Ti zahvaljivao i slavio Te za sve

što si za mene učinio, nego sam, okrenuvši se od Tebe, prekršio Tvoje zapovijedi i odredbe.

Ne poznajući Tvoju ljubav, postao sam bezosjećajan i zao, griješio sam protiv svojih bližnjih svojom okrutnošću, nezahvalnošću, zajedljivošću, neopraštanjem i odbijanjem. Sada sam ispunjen strahom i sramom zbog grižnje savjesti i nedostojnosti. Premda posjedujem mnogo materijalnih stvari i bogatstva, ipak nemam mira u sebi. Moje biće čezne za Tobom, moj Gospodine. Sada shvaćam da životni smisao i vrijednost mogu naći samo pronalazeći Tebe u svom životu. Znam da si Ti Bog milosrđa i ljubavi, da ne osuđuješ i ne kažnjavaš zlo, nego da raskajanog grešnika primaš natrag u ozračje svoje ljubavi.

Sa slomljenim srcem i u suzama, ja Ti sada priznajem svoje grijehe. Spreman sam svima oprostiti i sa svima se pomiriti. Primi me Gospodine i zagrli me svojim nježnim rukama; daj mi biti blizu Tvom srcu koje je krvarilo za moje spasenje. Operi me i očisti u svojoj dragocjenoj krvi i učini moje srce bjeljim od snijega, dopusti mi da boravim u Tvom Svetištu, gdje ću Te slaviti u Duhu i Istini. Zaodjeni me slavom i čašću koje sam izgubio svojim grijesima. Obnovi me i primi u svoje sinovstvo djeteta Božjega, sa svim povlasticama koje imaju Tvoja djeca.

Perom Duha Svetoga utisni i upiši u moju savjest sve Tvoje zakone i zapovijedi; daj mi snagu da ih čvrsto držim do kraja svoga života.

Ispuni moje biće Duhom Svetim da ovisim samo o Tebi, slaveći Te i zahvaljujući Ti uvijek i svagdje. Sačuvaj me od sila tame, da više nikada ne učinim ni najmanji grijeh protiv Tvoje svete volje.

(Poslije ove molitve, svjestan Gospodnje prisutnosti u nutarnjem svetištu tvoga srca, provedi neko vrijeme u spontanom slavljenju i zahvalama. Ako je Riječ Božja zaista dotaknula srce onoga koji ovo čita, on će se uskoro dobro i iskreno ispovjediti svećeniku i svi će njegovi grijesi biti zaboravljeni i odriješeni, on će iskreno odlučiti živjeti novim životom, slijedeći Isusa. Poželjno je pristupiti nekom karizmatskom seminaru i pridružiti se nekoj molitvenoj grupi gdje se može rasti u svetosti života.)

Zaklinjem vas braćo, milosrđem Božjim: prikažite svoja tijela kao žrtvu živu, svetu, Bogu milu - kao svoje duhovno bogoslužje. Ne suobličujte se ovome svijetu, nego se preobrazujte obnavljanjem svoje pameti da mognete razabrati što je volja Božja, što li je dobro, Bogu milo, savršeno. (Rim 12,1-2)

Pročitaj: Lk 15,1-32, Ez 36,1-38
Moli Ps 51

Pjesma

Odlučio sam slijediti Krista
Odlučio sam slijediti Krista
Odlučio sam slijediti Krista
Neću se vratit nikada
Krist je preda mnom, a svijet je za mnom
Krist je preda mnom, a svijet je za mnom
Krist je preda mnom, a svijet je za mnom
Neću se vratit nikada
Da nitko neće, ja idem za Njim
Da nitko neće, ja idem za Njim
Da nitko neće, ja idem za Njim
Neću se vratit nikada
Uzmite sav svijet, dajte mi Krista
Uzmite sav svijet, dajte mi Krista
Uzmite sav svijet, dajte mi Krista
Neću se vratit nikada
Odlučili smo slijediti Krista
Nećemo se vratit nikada!

IX. Vrijeme je za gradnju Korablje

Kad su ljudi zaglibili duboko u grijeh, Bog ih je odlučio kazniti općim potopom. Tada je rekao Noi da sagradi arku da bi se spasio on i njegova obitelj. Zašto je Bog odlučio spasiti samo Nou? Noa je bio čovjek neporočan, zapravo u to vrijeme jedini pravedan od svih ljudi (v. Post 6,9-10; 7,1).

Bog se uvijek brine za one koji u Njegovim očima žive pravednim životom. Kada je uništio Sodomu i Gomoru, Lot i njegova obitelj su se spasili jer su živjeli dobrim i poštenim životom. Kada je Abraham molio za Sodomu i Gomoru, Bog je obećao da neće uništiti te gradove ako se u njima nađe samo deset pravednika, ali ih se nije našlo - nikoga osim Lota i njegove obitelji, koji su se spasili (v. Post 18,32; 19,39).

Mnogo je zanimljivih detalja koje u ovim događajima možemo zapaziti.

1. Bog uvijek spašava i zaštićuje svoje ljude i zlo ih se ne može dotaći (v. Br 13,23; 1 Iv 5,18).

2. On spašava svoje ljude zajedno s njihovim obiteljima, jer čovjeka živi u obiteljskoj zajednici (v. Post 1,27-28). Bog se posebno brine za obitelj. Noa i Lot bili su spašeni kao obitelj. Kad je Abraham primio

poziv da postane patrijarh, poziv je bio za cijelu obitelj (v. Post 12,5).

Mojsije je, odgovarajući na Božji poziv, pošao s cijelom obitelji (v. Izl 4,20). Kad se Bog utjelovio i postao čovjekom, živio je u obitelji. Isus je upućivao na dobar obiteljski život. Kasnije su i apostoli naučavali isto i govorili obraćenicima: "Vjerujte u Gospodina da se spasite, vi i vaše obitelji" (v. Dj 17,31; Ef 5,21; Kol 3,18).

3. Odgovornost i autoritet muža nad ženom je očita i jasna. Sve spomenute obitelji Bog je spasio zbog dobrog življenja muževa. Muž je glava kuće, blagoslov ili prokletstvo dolaze zbog njegovih dobrih ili loših djela (v. Ef 5,22-30). Premda je žena ubrala zabranjeno voće, Bog je Adama držao odgovornim za prvi grijeh (v. Post 3,1-9). Muž ima veliku odgovornost za dobro ponašanje i posvećeni život svih ukućana.

4. Onaj koji slijedi Gospodina i Njegovu Riječ ne smije se vraćati natrag. Lotova se žena okrenula i zato nije bila spašena. Za Kristom treba ići s velikom ustrajnošću.

Nitko tko stavi ruku na plug pa se obazire natrag, nije prikladan za Kraljevstvo Božje. (Lk 9,62)

5. Zajedničke obiteljske molitve i molitve jednih za druge držat će obitelji zajedno protiv svih nepri-

jateljskih napada (v. Post 19,29; 1 Sol 3,10; 5,17).

6. Kad netko počne živjeti moralno ispravnim životom, čak i njegovi rođaci počet će mu se podrugivati i prestat će se družiti s njim. Kad je Bog objavio da će uništiti Sodomu i Gomoru i kada je Lot htio upozoriti svoje buduće zetove i molio ih da pođu s njima, oni su mislili da se on šali (v. Post 19,14). Kada je Noa gradio korablju, ljudi su sigurno u sebi mislili. "Koje li ovaj ludosti čini, nema čak ni oblačka na nebu". U oba ova slučaja vidimo da su ljudi nastavili sa svojim svakodnevnim životom, ne polažući pažnju na Riječ Božju. Nastavili su se ženiti i udavati, kupovati i prodavati, pjevati i plesati!

X. Značenje Korablje ili Kovčega?

Kad su Izraelci s Gospodinom sklopili Savez, da bi uvijek bili svjesni Njegove prisutnosti, sa sobom su uvijek nosili Kovčeg Saveza. Bog ih je uputio da naprave Kovčeg. Točno im je odredio kako Kovčeg mora izgledati i obećao im da će se tamo s njima sastajati (v. Izl 25,10-22).

U početku su u Kovčegu nosili samo ploče zapovijedi, kasnije su unutra držali manu kojom ih je Gospodin hranio u pustinji i Aronov štap, koji je čudesno procvao (v. Heb 9,4). Kamene ploče sa deset zapovijedi uvijek su ih podsjećale na potrebu držanja svih zakona i odredbi Božjih, da bi Njemu pripadali i uživali sve obećane blagoslove. Mana je značila živu Božju prisutnost među Izraelcima.

Čuvajući manu, sa zahvalnošću su se podsjećali kako ih je Gospodin izveo iz zemlje ropstva, Egipta, ispruženom rukom, čudesima i znamenjima. Mana je bilo najveće čudo na njihovu putovanju. Da nije bilo te nebeske hrane, u pustinji bi pomrli od gladi. Mana je bila životni dar koji im je Bog dao na čudesan način.

Aronov štap, koji je procvjetao i na kome su sazreli bademi (v. Br 17,23), značio je potvrdu Aronova autoriteta nad drugima, jer su Izraelci rogo-

borili protiv Mojsija i Arona. Tada je Bog naredio da štapove starješina stave na kušnju (v. Br 17). Čuvajući Aronov štap u Kovčegu podsjećali su se da moraju biti poslušni ne samo zapovijedima Božjim, nego i autoritetu određenom od Boga. Štap uvijek označava dvije stvarnosti - autoritet i poslušnost.

Kovčeg je za Izraelce značio Božju prisutnost. Kada su išli u boj protiv neprijatelja, uvijek su ga nosili sa sobom jer su i neprijatelji zazirali od Kovčega, znajući da je u njemu prisutan Bog Jahve (v. 1 Sam 4,7). Kad je Kovčeg bio s njima, Izraelci bi gromko klicali jer je on bio znak pobjede (v. 1 Sam 4,6). Ako bi Kovčeg oteli neprijatelju, od njih je otišla slava Izraelova (v. 1 Sam 4,10-11).

Kad su Kovčeg oteli Filistejci, devedesetosmogodišnji starac Eli, sudac u Izraelu četrdeset godina, čuvši tu vijest, pao je šokiran i umro, slomivši vrat (v. 1 Sam 4,18). Međutim, Filistejcima je Kovčeg donio samo nevolje jer ih je Gospodin udario bolestima, čirevima i raznim prokletstvima, pokazujući im da Kovčeg ne smije biti kod njih, posebno ne u poganskim hramovima koji su bili nečisti (v. 1 Sam 5,1-6).

Tako su Filistejci bili prisiljeni vratiti Kovčeg, čineći pokoru i plaćajući naknadnicu za vrijeme koje je Kovčeg bio kod njih (v. 1 Sam 6,4-6). Poslali su ga u novim kolima upregnutim u dvije krave dojilice koje još nisu nosile jarma (v. 1 Sam 6,7). Kad su kola stigla na polje Jošue iz Bet Šemeša, ljudi su se radovali, ali

znajući za svoju nedostojnost da Kovčeg prebiva kod njih, rekli su:

"Tko bi mogao opstati pred Jahvom, ovim Svetim Bogom?" (1 Sam 6,14-20).

Kad je Kovčeg bio u kući Obed-Edomovoj, Bog je blagoslovio njegovu kuću i sve što je imao (v. 1 Ljet 13,14; 26,4). I veličanstveni je hram u Jeruzalemu bio sagrađen upravo da bi u njemu prebivao Kovčeg u Svetinji nad Svetinjama (v. 1 Kr 8,1).

I danas Gospodin poziva novi Izrael, Kristove sljedbenike da sagrade Korablju, odnosno Kovčeg Saveza, da ga drže na dostojnom mjestu i da čuvaju prisutnost njihova Gospodina koji je "Emanuel" - Bog s nama. Tako će uživati sve Njegove blagoslove i obraniti se od svih neprijateljskih napada.

Ako su na bilo koji način zgriješili i navukli na sebe prokletstvo i nevolju, trebaju se pokajati, činiti žrtvu temeljitim obraćenjem obnoviti svoje živote. Kovčeg je u Starom zavjetu bio vraćen na novim kolima koja su vukle dvije krave dojilice koje još nisu vukle jarma - Kovčeg Novog Saveza mora se čuvati u novom srcu.

Kad je Isus zatražio magare na kojem će slavno ući u Jeruzalem, htio je da to bude magare na kojem još nitko nije sjedio. Gospodin hoće kraljevati u srcu koje je obnovljeno milošću i svetošću, On ne želi "polovno" srce u kojem su već drugi gospodarili.

Tko ljubi oca ili majku više nego mene, nije mene dostojan. Tko ljubi sina ili kćer više nego mene, nije mene dostojan. (Mt 10,37)

Kršćani su ljudi Saveza. Kovčeg toga Saveza nije načinjen od drveta i metala, nego je po Duhu Svetom upisan u ljudska srca. Čovjek je postao hram Svetoga Trojstva i zakoni nisu upisani na kamenim pločama nego u ljudskim srcima.

"Ovo je Savez kojim ću se svezati s njima nakon ovih dana". Gospodin govori: "Zakone ću svoje staviti u njihova srca i upisati ih u dušu njihovu". (Heb 10,16)

U času kad smo otkupljeni Kristovom žrtvom na križu, postali smo posvećeni ljudi. Kada je potekla Kristova Krv koja može očistiti čovjekovu savjest, tom smo Krvlju očišćeni. Podigavši kalež s vinom, koje je postalo Njegovom Krvlju, Isus je na posljednjoj večeri rekao: Ova čaša novi je Savez u mojoj Krvi koja se za vas prolijeva (v. Lk 22,20; Heb 9,14; 10,10).

Živeći u Novom Savezu s Gospodinom, čovjek treba držati zapovijedi zapisane u njegovu srcu, hraneći se živom manom, Euharistijom i slijedeći autoritet i učenja Crkve, koja je Kristovo Tijelo.

Sveto pismo nas uči kako su blaženi oni koji hode po Gospodnjem zakonu i čuvaju sve njegove zapovijedi i odredbe (v. Ps 119,1-6). Božja Riječ uvijek je

našoj nozi svjetiljka i svjetlo našoj stazi (v. Ps 119,105).

Ljudi se često pitaju "Kako ljubiti Gospodina svim srcem kao što je zapovjedio?" To možemo samo čvrstom odlukom da ćemo slijediti sve Njegove zapovijedi i živjeti kako je rekao.

Budete li čuvali moje zapovijedi, ostat ćete u mojoj ljubavi; kao što sam i ja čuvao zapovijedi Oca svoga te ostajem u ljubavi njegovoj. (Iv 15,10)

Gospodin je rekao:

Ako hoćeš, možeš držati zapovijedi, u tvojoj je moći da budeš vjeran. (Sir 15,15)

Nečija odluka da će slijediti zapovijedi, i slijedom toga, prihvatiti odgovornost za njihovo održavanje, potpuno ovisi samo o njemu, ne o drugim ljudima ili životnim okolnostima.

Pazite, dakle, da radite kako vam je Jahve, Bog vaš, naložio! Ne skrećite ni desno ni lijevo. Slijedite potpuno put koji vam je Jahve, Bog vaš, označio, tako da uzmognete živjeti, imati sreću i dug život u zemlji koju ćete zaposjesti. (Pnz 5,32-33)

Neka svaki kršćanin uzme Božju Riječ i njome ispuni svoje srce i um, tada nitko neće moći protiv

njega, imat će snagu za pobjedu nad svim neprijateljima i bit će blagoslovljen u svim svojim pothvatima (v. Pnz 11,1-28). Knjiga Ponovljenog zakona u 28. poglavlju govori o nebrojenim duhovnim i materijalnim blagoslovima koji će pratiti one koji budu vjerni odredbama Saveza.

Međutim, gotovo nevjerojatno zvuče i prokletstva koja će stići bezakonike nevjerne Božjim odredbama.

Ali ako ne budeš slušao glasa Jahve, Boga svoga, ne držeći i ne vršeći svih njegovih zapovijedi i svih njegovih zakona što ti ih danas naređujem, sva će ova prokletstva doći na te i stići će te: Proklet ćeš biti u gradu, proklet u polju. Proklet će biti koš tvoj i naćve tvoje. Proklet će biti plod utrobe tvoje i rod zemlje tvoje, mlad krava tvojih i priraštaj stada tvoga. Proklet ćeš biti kad ulaziš, proklet kad izlaziš. Jahve će na te puštati prokletstvo, zabunu kletvu u svemu na što pružiš ruku svoju da uradiš, sve dok ne budeš satrt i brzo ne propadneš zbog zloće svojih djela kojima si me napustio. (Pnz 28,15-20)

Ostatak poglavlja govori o bolestima i prirodnim nepogodama koje će uslijediti. Dobro je čitati 24. poglavlje proroka Izaije, gdje on govori o propasti svijeta, do koje će doći jer su ljudi odlutali od Gospodnjih zapovijedi.

Opustošena će biti zemlja, opljačkana sasvim,

jer je Jahve odlučio. Zemlja tuži, vene, svijet gine, gasne, nebo sa zemljom propada. Oskrvnjena je zemlja pod žiteljima svojim, jer prestupiše zakon, pogaziše odredbu, Savez vječni razvrgoše. Zato prokletstvo proždire zemlju, okajavaju stanovnici njeni. Zato su sažgani žitelji zemljini, i malo je ljudi preostalo (Iz 24,3-6).

Najveće onečišćenje na ovoj zemlji nije zbog smoga i prašine, nego zbog grijeha i zloće!

Bog je stvorio zemlju i cijeli svemir. On ih održava svojom silnom moći. Kada je zemlju predao čovjeku, želio je da čovjek vlada i upravlja zemljom, ali da sam u potpunosti pripada Bogu.

Ako se čovjek stalno buni i odbija taj veličanstveni Božji plan, zemlja i svemir gube smisao svoga postojanja i jednoga bi dana Bog mogao uskratiti svoju snagu kojom sve održava. Tada bi se mogla dogoditi kozmička katastrofa na koju upućuju pojedini znanstvenici kada govore o mogućnost da neki meteor pogodi zemlju, što bi vjerojatno značilo kraj ovom planetu.

Nije li o tome govorio Isus kada je spominjao znakove posljednjega vremena; sunce će pomrčati, mjesec će postati kao krv, zvijezde će se uzdrmati i padati (v. Mt 24,29; Jl 3,4; Dj 2,20). Mnogi od znakova posljednjih vremena o kojima je govorio Isus

danas se ispunjavaju; to su licemjernost i teška okorjelost ljudskih srca, pojava mnogih lažnih mesija i proroka da bi zaveli i odabrane, bezbožnici koji vladaju na svetim mjestima, ratovi i glasine o ratovima, potresi i nesreće, neizlječive bolesti, otpad od vjere i nijekanje istine, naviještanje Radosne vijesti i progon vjernika (v. Mt 24,3-44; Lk 21,7-36; Mk 13,3-36).

Trojica evanđelista Isusov govor o posljednjim vremenima završavaju Njegovom opomenom vjernima da čitaju znakove vremena i da budu ustrajni u molitvi i postu. Isus je sam rekao da će se sve njegove riječi do kraja ispuniti:

Njegove nas riječi ne trebaju plašiti, nego trebaju probuditi naša srca da ljubimo Boga i držimo Njegove zapovijedi i odredbe. Naučimo se moliti:

Otvori oči moje da gledam divote tvoga Zakona! (Ps 119,18)

Kao što su Izraelci držali manu u Kovčegu Saveza, tako kršćanin današnjega vremena svoju vjeru mora hraniti Svetom Euharistijom i čuvati se u zajedništvu s Njim da bi u Njemu nalazio život.

Isusovo učenje o Euharistiji možemo vidjeti u Ivanovom Evanđelju: Kruh je Božji onaj koji silazi s neba i daje život svijetu...Ja sam kruh živi koji je s neba sišao...Tijelo je moje jelo istinsko, Krv je moja piće istinsko...Tko jede moje Tijelo i pije moju Krv, u

meni ostaje i ja u njemu...Tko jede ovaj kruh živjet će uvijeke (v. Iv 6,32-68).

U ovom, šestom poglavlju Ivanova Evanđelja, Isus svojim vlastitim govornim stilom progovara o vječnim i nepromjenjivim istinama, potvrđujući težinu svojih riječi izrazom "zaista, zaista".

Ovdje možemo zaista vidjeti i razumjeti da su Njegove riječi koje je rekao o Euharistiji, a koje je Ivan zapisao, nepatvorene i bez primjesa. Iako je Njegovim učenicima bilo jako teško shvatiti značenje tih riječi, On je ipak od njih zahtijevao da ih prihvate bez sumnje ili oklijevanja.

Te je riječi govorio mnoštvu od pet, možda i više tisuća ljudi, i nakon što su čuli taj govor, svi su ga osim Dvanaestorice, napustili. Čak i da su ga Dvanaestorica kanila napustiti, Isus nije bio spreman ublažiti težinu toga govora.

Mogao je reći: "Taj kruh izgleda kao moje Tijelo i vino kao moja Krv, riječ je o simbolici moje prisutnosti među vama kad me više ne bude". Tada ga onih pet tisuća ljudi sigurno ne bi napustilo.

U Isusu, međutim, nalazimo beskompromisnu osobnost, ponašanje i učenje. Kada je govorio, nije mu bilo stalo do ljudske slave. Govorio je sve što je čuo od Oca. Vjerovati u Isusa znači vjerovati u Njegove riječi.

Zaista, zaista, kažem vam, tko sluša moju riječ i vjeruje onomu koji me posla, ima život vječni...Zaista, zaista, kažem vam, tko vjeruje ima život vječni...Ako ostanete u mojoj riječi, uistinu, moji ste učenici...Tko je od Boga, Riječi Božje sluša. (Iv 5,24; 6,47; 8,31; 47).

Stavimo i mi potpuno svoju vjeru u Njegovu Riječ govoreći poput Petra:

Gospodine, kome da idemo? Ti imaš riječi života vječnoga! I mi vjerujemo i znamo: ti si Svetac Božji. (Iv 6,68-69)

Isus je snagom Duha činio čudesa za vrijeme svoga zemaljskoga života (v. Mt 22,28). On je i danas živ (v. Heb 13,18)! On živi u svojoj Crkvi kroz sakramente i svećenike.

I u Isusovo su vrijeme samo oni koji su imali vjere zadobivali ozdravljenje (v. Mk 6,5). Danas je Isus stvarno prisutan u Svetoj Euharistiji, u svome Tijelu i Krvi.

Jednom sam molio za Hindu obitelj. Bilo ih je četvero - otac, majka i dvoje djece. Otac je patio od astme i kožne bolesti, a uz to je imao gnojni čir na čelu. Žena je bolovala od infekcije na maternici, a djeca su imala gripu i strašno su kašljala. Donio sam ciborij (pokaznicu) i molio za njih u prisutnosti Tijela Kristovog.

Čovjek je silno želio vidjeti što je unutra i rekao je: "Kada ste donijeli taj ciborij i stavili na stol, toliko me privlačio da sam pružio ruku i dotaknuo ga. U tom trenutku iz njega je izašla neka sila i prošla kroz cijelo moje tijelo. Kad sam dotaknuo svoje čelo, shvatio sam da je čir potpuno nestao. Vjerujem da sam ja, a i svi iz moje obitelji, potpuno izliječeni!".

Pogledao sam njegovo čelo i zaista se uvjerio da nije bilo ni traga gnojnom čiru, kao što je i rekao. Svi su u trenutku bili ozdravljeni i kasnije su postali katolici.

Mogu vam ispričati nekoliko svjedočanstava o čudesnim ozdravljenjima snagom Svete Euharistije. Jedan je čovjek, koji je imao rak grla, osjetio silu Tijela Kristovog dok je primao Svetu Pričest. Još za vrijeme mise radosno zavikao:"Gospodnja je sila prošla kroz mene, On me ozdravio od tumora!". Od tada već trinaest godina on putuje po svijetu i propovijeda Božju Riječ.

U Lurdu se silna ozdravljenja događaju za vrijeme procesije s Presvetim Sakramentom.

Jednom, za vrijeme propovijedanja, izgubio sam glas i nisam mogao nastaviti govoriti. Toliko me boljelo grlo, da nisam mogao izgovoriti ni jednu riječ. Otišao sam Isusu prisutnom u Presvetom Sakramentu, kleknuo sam pred monstrancom i molio za Njegov ozdaviteljski dodir. Odjednom je nešto poput vatrene

lopte izašlo iz kugle Presvetog, spustilo se na moje grlo i u trenutku sam bio potpuno ozdravljen.

Kad sam se ponovo popeo na pozornicu da bih nastavio propovijedati, jedan je liječnik došao za mikrofon i rekao: "Dragi ljudi, ovaj svećenik toliko glasno priča da je fino tkivo njegovih glasnica jednostavno puklo i nije mogao nastaviti govoriti. U takvim slučajevima, mi liječnici prepisujemo lijekove i najmanje tjedan dana strogog odmora, bez ikakva govornog napora. Bio sam siguran da ni on neće moći govoriti najmanje nekoliko dana. A ovdje smo svjedoci velikog čuda, jer on nastavlja govoriti".

Nakon toga nastavio sam propovijedati isto onako glasno kao i prije, govorio sam još dva i pol sata bez prekida. Na kraju sam prisutnima rekao: "Da dogodilo se čudo i Gospodin je izliječio moje grlo. Ako želite vidjeti onoga koji je to čudo učinio, pođite u kapelu, gdje će te ga sresti živoga u Svetoj Euharistiji!".

Isusova prisutnost u Svetoj Euharistiji nije samo duhovna, nego i stvarna, fizička prisutnost.

Kao što je bio prisutan u Jeruzalemu i Galileji, gdje su ga ljudi mogli dodirnuti i primiti blagoslov, tako je i danas stvarno prisutan u svome Tijelu i Krvi, iz kojih dolazi snaga i blagoslov.

Crkvena povijest puna je svjedočanstava svećenika i vjernika koji su iskusili da se hostija i vino zaista

pretvaraju u pravo Tijelo i Krv, što su kasnije znanstvenici i liječnici potvrdili kao istinu.

Bog je šaljući svoga Sina, htio živjeti među ljudima. Sakrament Svete Euharistije ustanovljen je upravo zbog toga da bi Gospodin nastavio svoju živu prisutnost među ljudima. Emanuel - Bog s nama - nastavlja među nama živjeti po Svetoj Euharistiji da bi nas liječio, oslobodio i blagoslovio životom u izobilju.

Ovdje se ispunjava najveće Božje obećanje "S vama sam zauvijek". Primajući Svetu Pričest na Misi i moleći pred Presvetim Sakramentom, čuvajmo manu u Kovčegu Novog Saveza.

Živimo u vremenu kada se svaki autoritet, bio crkveni ili svjetovni, stavlja pod znak pitanja. Na djelu je duh bezvlađa, koji ne želi biti poslušan vlastima ni njihovim riječima.

Kad su Izraelci počeli sumnjati u Arona i njegovu svećeničku vlast, nakon provjere sa štapovima, prihvatili su njegov autoritet i njegove riječi.

Isus je bio uvijek poslušan svome Ocu. Sveto pismo kaže da je bio poslušan do smrti, smrti na križu (v. Fil 2,8). Bio je poslušan i tadašnjim religijskim vlastima. Sveto pismo nas uči da svaka vlast dolazi od Boga i da joj se treba pokoravati.

Svaka duša neka se podlaže vlastima nad

sobom. Jer nema vlasti doli od Boga: koje postoje, od Boga su postavljene. Stoga tko se suprotstavlja vlasti, Božjoj se odredbi protivi; koji se pak protive, sami će na se navući osudu. (Rim 13,1-2)

Nepokornost je dovela do razdora u Crkvi. Apostoli i svi učenici prihvatili su Petrovu vlast, koja se u Crkvi nastavlja kroz papu. Uvijek kad bi se pojavili neki koji nisu prihvaćali autoritet pape i Crkve, događali bi se razdori.

Danas u svijetu postoji opća tendencija protiv Pape i njegovih učenja.

Podsjećaj ih da se podlažu poglavarstvima, vlastima, da slušaju... (Tit 3,1)

Isus je nastavljajući svoje učenje kroz Crkvu, rekao:

...ako su moju riječ čuvali, da vašu će čuvati (Iv 15,20).

Isus je glava svoga Tijela, Crkve i Duh Sveti pokreće i djeluje u Crkvi kroz sva stoljeća.

Vlast crkvenoga učiteljstva dolazi od Isusa (v. Kol 1,18). U Crkvi prebiva sva vlast koju je Isus predao apostolima i poslao ih naviještati Radosnu vijest.

Blago tebi, Šimune, sine Jonin, jer ti to ne objavi tijelo i krv, nego Otac moj, koji je na

nebesima. A ja tebi kažem: Ti si Petar-Stijena i na toj stijeni sagradit ću Crkvu svoju i vrata paklena neće je nadvladati. (Mt 16,17-18)

Tko može sumnjati ili stavljati u pitanje Petrovo prvenstvo? Za vrijeme njegova života to nitko nije učinio. Danas mnogi koji ne žele prihvatiti njegov autoritet nalaze nejasna i dvosmislena objašnjenja ovih Isusovih riječi. Tvrde da je stijena o kojoj je Isus govorio On sam, da tim riječima Isus nije Crkvi dao vlast učiteljstva itd.

Krist je, međutim, Petru predao tri stvari, o čemu govore Njegove riječi. Dao mu je novo ime "Stijena", odlučio je sagraditi Crkvu pod njegovim vodstvom i predao mu ključeve, koji označavaju snagu i vlast.

U apostolsko su vrijeme svi ostali apostoli išli Petru po konačnu odluku. Neki ljudi tvrde da je dovoljno biti poslušan onomu što je Isus govorio i što je zapisano u Svetom pismu - to je argument "Sola Scriptura" (samo Pismo).

Nigdje u Svetom pismu nije zapisano da spasenje dolazi samo od Svetoga pisma. Na posljetku Novi je zavjet napisan prema djelima i predaji apostola i učenika.

Isus nikome nije rekao da nešto zapiše, ono što je htio bilo je naviještati Kraljevstvo (v. Mk 16,18). Dakle, u početku je postojalo samo naviještanje Božje

Riječi, po kojoj su učenici živjeli kako im je Gospodin zapovjedio. Njihov način života širio se predajom.

Na primjer, kada je ustanovio Euharistiju, Isus je rekao: "Činite tako!" i oni su nastavili tako činiti. Pojavilo se slavlje Euharistije, različito na različitim mjestima; tako imamo različite liturgije i različite obrede.

Na Pedeseticu je osnovana Crkva. Ni tada apostoli nisu primili zapovijed da nešto zapišu, nego su dobili snagu za naviještanje Riječi i tako se Crkva povećavala.

Poslije progona bivali bi raštrkani po svijetu, tako se Božja Riječ širila (v. Dj 8,4). Njihovim propovijedanjem i djelovanjem Duha osnovane su Crkve u Rimu, Korintu, Filipinima, Efezu, Kolosu itd.

> *Crkva je po svoj Judeji, Galileji i Samariji uživala mir, izgrađivala se i napredovala u strahu Gospodnjem te rasla utjehom Svetoga Duha. (Dj 9,31)*

Tek kada su osnovane Crkve pod Petrovom vlašću, tek su kasnije učenici počeli pisati o Isusu i Njegovom učenju, uz pomoć već spomenute predaje i nadahnuća Duha Svetoga.

Zapisana djela i riječi su već izgovorene riječi (v. 1 Pt 1,25). Sastavljači Novoga zavjeta ponizno priznaju

da se sve ono što je Isus činio i učio ne može staviti u riječi.

> *A ima još mnogo toga što učini Isus i kad bi se sve redom popisalo, sav svijet, mislim, ne bi obuhvatio knjiga koje bi se napisale.*
> *(Iv 21,25)*

Možda je bolje reći Sola verbum Dei, radije nego Sola Scriptura. Glupo je tvrditi da rješenje svih naših problema možemo naći samo u Svetom pismu, zanemarujući učenja Duha Svetoga i živu predaju Crkve koja raste već dvije tisuće godina.

> *Stoga braćo, čvrsto stojte i držite se predaja u kojima ste poučeni bilo našom riječju, bilo pismom. (2 Sol 2,15)*

> *Zapovijedamo vam, braćo, u ime Gospodina Isusa Krista da se klonite svakoga brata što živi neuredno i ne po predaji koju primiste od nas. (2 Sol 3,6)*

Bog progovara po Svetom pismu i kroz Crkvu po Duhu Svetom. Riječ Božja u Svetom pismu je živa i djelotvorna, sadrži proroštva i vječna obećanja dana čovjeku; ona govori čovjeku i daje odgovore njegovim problemima kroz sva stoljeća (v. Heb 4,12). Sveti Duh nastavlja svoje djelo u djelima Crkve, po predaji, poučavajući i vodeći Kristove sljedbenike. Čak i Sveto pismo se treba tumačiti ponajviše mudrošću, učenjem

i vlašću Crkve.

Ponajprije znajte ovo: nijedno se proroštvo Pisma ne može tumačiti samovoljno jer nikada proroštvo ne bi ljudskom voljom doneseno, nego su Duhom Svetim poneseni ljudi od Boga govorili. (2 Pt 1,20-21)

Svi bi se ljudi trebali odreći bezakonja, koje je uzrok neposluha autoritetu i sa svom se poniznošću podvrgnuti Kristu i Njegovom Tijelu - Crkvi; tako će slijediti Njegove riječi potaknute Duhom i živjeti u istini i pravednosti.

A tko drukčije naučava i ne prianja uza zdrave riječi, riječi Gospodina našega Isusa Krista, i nauk u skladu s pobožnošću, nadut je, puka neznalica, samo boluje od raspra i riječoborstava, od kojih nastaje zavist, svađa, pogrde, zla sumnjičenja, razračunavanja ljudi pokvarene pameti i lišenih istine, što pobožnost smatraju dobitkom. (1 Tim 6,3-5)

Isus je došao i umro za nas na križu da bi nas oslobodio od bezakonja i očistio za sebe, da nastojimo oko dobrih djela (v. Tit 2,14). Taj izabrani narod je Crkva, Tijelo Kristovo, koju je Riječju Božjom i Svetim Duhom On posvetio da bude bez ljage, sveta i bez mane (v. Ef 5,26). Tko god odluči živjeti prema Božjim zapovijedima i učenjima Crkve ostajući u živoj Gospodnjoj prisutnosti po sakramentu Svete Euharistije, naći će naklonost u Božjim očima i moći će ući u

Korablju, spašavajući tako sebe i svoju obitelj.

Metež i previranja koje danas vidimo u Crkvi početak su porođajnih bolova prije dolaska "Novog Jeruzalema", kada će se ustanoviti novo nebo i nova zemlja.

I prenese me u duhu na goru veliku, visoku i pokaza mi sveti grad Jeruzalem: silazi s neba od Boga, sav u slavi Božjoj, blistav poput dragog kamena, kamena slična kristalnom jaspisu...Hrama u gradu ne vidjeh. Ta Gospod, Bog, Svevladar, hram je njegov - i Jaganjac...Ali u nj neće ući ništa nečisto i nijedan tko čini gadost i laž, nego samo oni koji su zapisani u Jaganjčevoj knjizi života (Otk 21,10-11; 22; 27).

U naše vrijeme Gospodin obnavlja svoju Crkvu izlijevanjem svoga Duha na različite načine, posebno putem karizmatske obnove. Mnogi, i u Crkvi i izvan nje, pronalaze novi život u Duhu. Novo, duhovno doba već je među nama!

Poznajem Hindu djevojku iz Bangalorea u Indiji koja je živjela veoma lošim i grešnim životom. Kad joj se jednom pogled zaustavio na križu jedne crkve, osjetila je snažno djelovanje Duha Svetoga koji joj je mijenjao život.

Pričala mi je o dubokom obraćenju života, o prihvaćanju Isusa Krista kao njenog Gospodina, o vizi-

jama, snazi i daru ozdravljenja, i o daru molitve koje je primila toga trenutka, sve u jednom času. Ona sada vodi jednu veliku karizmatsku molitvenu grupu sastavljenu većinom od Duhom ispunjenih Hindusa.

Želim s vama podijeliti priču o jednoj mojoj duhovnoj kćeri, Stephanie. Ona je bila udovica, imala je pet kćeri i samo jednog sina, desetogodišnjaka. Jednoga dana dok ga je čekala da se vrati iz škole, na njega je naletio kamion, pregazio ga i on je smrtno stradao. Što je bilo najgore, ona je to vidjela svojim očima!

Možete zamisliti njezinu bol kad je izgubila jedinog sina, i to tako tragično, pred njenim očima. Slomila se i postala depresivna. Nikakve riječi nisu je mogle utješiti. Ljutila se na Boga! Tada joj je Bog govorio u viziji i njenom duhu: "Moje dijete, znam koliko me ljubiš. Mnogo si mi puta govorila da te smrt, patnje i progoni ne mogu odvojiti od ljubavi prema meni. Ne znaš li da sam tražio od Abrahama da žrtvuje svoga jedinog sina? Nije li te moj Otac ljubio upravo žrtvujući svoga Jedinog Sina, predajući ga užasnoj smrti na križu, koju je podnio poput razbojnika?".

Na te riječi Stephanie se pokajala, zamolila Gospodina za oproštenje i svoga sina prikazala Bogu, po Isusovom križu. Tada joj je Duh u viziji pokazao njenog sina; sjedio je u nebu s anđelima i svetima i rekao joj je:

"Mama, kad si prihvatila moju smrt i oprostila svima, kad si me prikazala kao žrtvu zajedno s Isusom na križu, Gospodin mi je dao ovo mjesto u nebu s desne strane Bogu. Sada se mama raduj zajedno sa mnom, jer sam za tebe više živ ovdje nego što bih bio da sam ostao na zemlji". Od tada, ne samo da se prestala žaliti zbog tragične smrti svoga sina, nego suprotno - počela je slaviti Boga zbog te nesreće i smrti njezinog jedinog sina.

Uvijek sa smiješkom govori: "Sada u nebu imam sveca samo za sebe, svoga jedinog sina".

Bio sam 1966. pozvan da održim nekoliko duhovnih obnova imigrantima u Ujedinjene Arapske Emirate. Na jednoj od tih obnova bilo je prisutno trideset troje muslimana a da mi to uopće nismo znali. Naime, njima je zakonom zabranjeno sudjelovati u bilo kakvim programima koji imaju veze s kršćanstvom. Kršćanima u toj i okolnim zemljama nije dopušteno ikome svjedočiti svoju vjeru ili dijeliti Sveto pismo i drugu kršćansku literaturu. Četvrtoga dana obnove ti su ljudi došli k meni i zamolili me da im pričam detaljnije o Svetom pismu, jer su željeli znati više o Kristu, i ja sam odgovarao na njihova pitanja.

Kada sam prvi put posjetio državu Oman, koja je sultanat, cijeli sam muslimanski svijet na grobu Ane i Joakima u Salalahu posvetio Srcu Isusovom po Bezgrešnom Srcu Marijinom. Nisam ni znao da na njihovom grobu postoji sagrađen spomenik i tamo sam

prvi put došao iz čiste radoznalosti.

Tamo sam, međutim, našao pedesetak muslimana koji su uvijek molili na tom mjestu za različita ozdravljenja. Imali su neku knjigu u kojoj je sadržano sve što u njihovoj svetoj knjizi, Kuranu, piše o Mariji i njezinu sinu Isusu, proroku.

Taj mi je čovjek rekao da se mnoga ozdravljenja događaju kada mole molitve iz te knjige, jer su Ana i Joakim roditelji Marije, najčišće Djevice koja je ikad živjela na zemlji i od koje se rodio prorok Isus, koji je i sam činio čudesa i mnoge ozdravljao. Bio sam silno iznenađen kad sam te riječi čuo iz usta jednog muslimana. Tada sam podigao svoje srce Isusu i cijeli muslimanski svijet predao Njemu. U jednoj molitvi imao sam viziju u kojoj mi je Isus rekao da pođem naviještati Božju Riječ muslimanima.

Islam, židovstvo i kršćanstvo vrlo su bliske religije i dijele kulturu, vjerske objave, povijesno i zemljopisno okruženje. Kad bi te tri religije ponovno postale jedno, ispunilo bi se proroštvo Svetoga pisma o novom nebu i novoj zemlji.

Jednom sam propovijedao Radosnu vijest muslimanima u šatoru u pustinji; 256 Arapa muslimana došlo je slušati o Isusu. Počeo sam s Kuranom, gdje možemo iščitati mnoge dijelove Staroga zavjeta.

Trećega dana govorio sam o deset zapovijedi. Iz

Kurana, njihove svete knjige, objasnio sam im koja su prokletstva i kazne koje dolaze na one koji ne drže zapovijedi. Upitao sam ih kako riješiti probleme grijeha - nisu znali.

Oni vjeruju u Alaha - vrhovnog suca koji stoluje u nebu. Za njih je to mjesto s mnogo užitaka i materijalnog komfora - za pravednike je to stotinu puta više nego što imaju na zemlji. Za zle je pripremljen pakao - mjesto nezamislivih tjelesnih i duševnih patnji. Čovjek, dakle, mora živjeti pravednim životom prema svim uputama iz Kurana, posebno treba davati mnogo milostinje.

Međutim, nisu znali dati zadovoljavajući odgovor na pitanje što je s grešnicima u svijetu kako će oni naći svoj put u nebo i postići oproštenje grijeha. Bog milosrdan i sućutan, koji traži i čeka grešnika da se obrati od zlog puta, za muslimana je nezamisliv. “Oko za oko, zub za zub” - to je njihovo pravilo.

Tada sam im objasnio da je svako kršenje zapovijedi uvreda “Alahu”, i da on jedini može opravdati naše grijehe. Nijedan čovjek ne može se opravdati svojim naporima, pravednim životom ili davanjem milostinje. Citirao sam im dva odlomka iz Svetog pisma:

A on je naše bolesti ponio, naše je boli na se uzeo, dok smo mi držali da ga Bog bije i ponižava. Za naše grijehe probodoše njega, za

opačine naše njega satriješe. Na njega pade kazna - radi našeg mira, njegove nas rane iscijeliše...Žrtvuje li život svoj za naknadnicu vidjet će potomstvo, produžit sebi dane, i Jahvina će se volja po njemu ispuniti.
(Iz 53,4-5;10)

Kad sam ih pitao tko je taj koji je patio za naše grijehe i sebe prikazao kao naknadnicu, između svih svojih proroka i svetaca nisu mogli naći nikoga. Pročitao sam im iz proročke knjige Zaharijine:

A na dom Davidov i na Jeruzalemce izlit ću duh milosni i molitveni. I gledat će na onoga koga su proboli; naricat će nad njim kao nad jedincem, gorko ga oplakivati kao prvenca.
(Zah 12,10)

Nisu mogli odgovoriti na koga se ovi odlomci Svetoga pisma odnose.

Tada sam im, čitajući različite odlomke iz Novoga zavjeta, govorio o Isusu kao jedinom "Alahovom" Sinu, koji je sišao s neba kao okajnica za naše grijehe, odnoseći naše krivnje, kazne, prokletstva, bolesti i patnje, na svom Tijelu na križ.

Nisam mnogo znao o islamu, nikad ga nisam sustavno proučavao. Ne znam kako su mudrost i znanje došli u moje misli i na moje usne; znam samo da sam punih četiri i pol sata hrabro govorio o Isusu! Potpuno sam uvjeren da sve što sam im govorio nije

došlo od mene nego od Duha.

...ne budite zabrinuti kako ili što ćete govoriti. Dat će vam se u onaj čas što ćete govoriti.
(Mt 10,19)

Znam da sa svojim znanjem ili sposobnostima nikada ne bih mogao muslimane uvjeriti da je Isus Bog. Satima sam im govorio o Svetom Trojstvu, Utjelovljenju, Kristovom životu, Raspeću, Uskrsnuću i silasku Duha. Zapravo, ne mogu se jasno sjetiti o čemu sam im sve govorio. Na kraju sam sve te muslimane, za koje kažu da su tvrda srca, vidio u suzama.

Završio sam svoj govor i odlučio otići, kazavši da sam im rekao sve o Isusu. Tada me jedan mladić čvrsto uhvatio za ruku i rekao mi: "Oče, ne možete sada otići! Pogledajte nas - plačemo zbog svojih grijeha kao što piše u Zaharijinoj knjizi. Mi smo mrtvi u svojim grijesima jer smo odbili prihvatiti Isusa, Božjeg Sina. Oče, molite da nam se oproste grijesi i da se ispunimo Duhom Svetim, jer smo spremni slijediti Isusa i Sveto pismo!".

U tom sam trenutku bio potpuno zbunjen i nisam znao što učiniti. Nalazio sam se među muslimanima, gdje nije dopušten nikakav oblik evangelizacije ili obraćenja na kršćanstvo. Objasnio sam im da sam o Kristu govorio samo iz čistoga poriva da više doznaju o kršćanstvu i da mi nije bila namjera obraćati ih. Oni su na to rekli: "Mi se ne želimo obraćati na tvoju

religiju, mi se želimo obratiti srcu Isusovu u kome jedino možemo naći rješenje za naše grijehe i bijedu!".

U suzama sam molio Duha Svetoga za mudrost i vodstvo. Bio sam jako uplašen, jer je stvar bila vrlo osjetljiva i rizična. Duh mi je izričito rekao da hrabro idem dalje, baš kao što su tražili.

Svaki je od njih, stavljajući ruke na moju Bibliju, rekao: "Prihvaćam Isusa Krista kao jedinoga Boga i odlučujem slijediti Njegov put". Na svakoga sam od njih položio ruke i molio za oproštenje njihovih grijeha i ispunjenje Duhom Svetim. Otpjevali su nekoliko pjesama hvale, koje sam ih naučio i dodali neke svoje pjesme. Pjevali su neke pjesme na arapskom.

Nemoguće je opisati što se nakon te molitve događalo sljedeća četiri sata. Pjevali su iz svega glasa, pljeskali rukama i radosno plesali. Neki od njih legli su na zemlju i tiho molili. Na kraju su posvjedočili o ozdravljenjima koja su primili. Svaki od njih imao je predivno iskustvo Duha Svetoga, koji ih je očistio i učinio novim ljudima. Iako im uopće nisam govorio o daru jezika ili vizijama, mnogi od njih su molili i pjevali u jezicima, a gotovo svi su imali viziju raspetoga Isusa.

Kao dar i uspomenu na to njihovo iskustvo Pedesetnice, darovali su mi zlatni križ, koji uvijek nosim sa sobom. Dok su radosno klicali i slavili Boga, pjevali i svjedočili, ja sam bio sav u suzama od radosti

i sreće.

Duh mi je tada šapnuo u mislima: "Ovo je tek prva Pedesetnica među muslimanima, još će mnoge uslijediti". Tada sam mogao samo zamišljati prve Duhove (Pedesetnicu) u Jeruzalemu kada je šačica Isusovih učenika ispunjena vatrom Duha Svetoga podigla toliku radosnu buku da su se oko njih okupili svi Židovi koji su tada bili u Jeruzalemu, a bilo ih je iz više od šesnaest zemalja.

Poput starog Šimuna u jeruzalemskom hramu i ja sam sebi govorio:

> *Sad otpuštaš slugu svojega, Gospodaru, po riječi svojoj u miru! Ta vidješe oči moje spasenje tvoje, koje si pripravio pred licem svih naroda. (Lk 2,29-31).*

Ali Gospodin me nije otpustio, nego me vraćao natrag nekoliko puta, kada sam ponovo bio svjedok takvim događajima. Danas je na tisuće ljudi u tom dijelu svijeta iskusilo spasenje Gospodina našega Isusa Krista, na desetke tisuća ljudi čitaju Sveto pismo i ostalo kršćansko štivo u zemljama u kojima je to zabranjeno. Slava Gospodinu koji živi i koji čini silna djela među ljudima!

Sjećam se svjedočanstva mlade djevojke koja je živjela u Kalkuti u Indiji kao prostitutka. Slučajno je čula na radiju rečenicu koju sam rekao na polnoćki:

"Da je u vašim kućama danas i milijun predivno uređenih jaslica s djetetom Isusom, nećete imati Božić ako od grijeha ne očistite jaslice svojega srca da biste dopustili živom Isusu da uđe u vaše srce".

Te su riječi snažno odjeknule u Terezinom srcu. Bio je to čas njezina spasenja! U suzama je zamolila Boga za oproštenje svih njenih grijeha, glavom bez obzira pobjegla je od prostitucije i požurila svećeniku na ispovijed.

Kasnije je prisustvovala jednoj duhovnoj obnovi koju sam držao, na njoj se vidjela čudesna promjena. Rekla je: "Bila sam izgubljena, ali Gospodin me pronašao, moj je život bio slomljen, ali je sada ponovo zacijelio, zahvaljujući zaručniku moje duše, Isusu. On, ne samo da je oprostio moje grijehe, nego je izbrisao sva moja prošla djela!" (v. Iz 43,18)

Čudesna su i gotovo nevjerojatna iskustva promjene i novoga života u dušama koje su ispunjene Duhom Svetim. Ona je sada posvećena sestra u jednom od zatvorenih samostana u Indiji.

Bog svoju Crkvu u današnje vrijeme prokušava da bi sebi odvojio odabrane, da bi skupio pšenicu u svoje žitnice, a pljevu predao da se zapali. Tijelo Kristovo, jedna sveta apostolska crkva koja nepatvoreno slijedi svoga Gospodina idući Njegovim putem, bez razdora i natjecanja, tako raste i razvija se. Nju čine djeca Božja skupljena s istoka i zapada, sjevera i juga. Oni su

braća i sestre u Kristu po Duhu Svetom, svih staleža, boje, jezika i puka. S rukom u ruci i rame uz rame oni blaguju na gozbi Gospodnjoj odjeveni u bijelo ruho, svet i novi život.

I Duh i Zaručnica govore: "Dođi!" I tko ovo čuje, neka rekne: "Dođi!" Tko je žedan, neka dođe; tko hoće, neka zahvati vode života zabadava!

Svjedok za sve ovo govori: "Da, dolazim ubrzo!" (Otk 22,17;20)

Molitva

Gospodine, moj Bože, zahvaljujem Ti i slavim Te zbog Tvog divnog plana da me sačuvaš od svih nedaća i opasnosti. Čvrsto vjerujem da si Ti Bog koji štiti i brine se za one koji slijede Tvoj put Tvoje zapovijedi i upute. Kroz cijelu povijest Ti si pravednike nosio svojim brižnim rukama i čuvao ih od svih nesreća i opasnosti.

Znam i vjerujem da bih trebao s Tobom izgraditi posebnu bliskost svojim uzornim životom; sagraditi i ući u Korablju da bih pronašao sigurnost i zaštitu, posebno u vrijeme različitih patnji i progona koje će nastupiti zbog povećanja grijeha. Otvori mi srce, Gospodine, da Te mogu ljubiti svim srcem i dušom. Odlučujem da ću, uz pomoć Tvoje milosti, vjerno sli-

jediti Tvoje zapovijedi i odredbe, u poslušnosti Crkvi i svećenicima.

Odlučujem da ću Te svakodnevno susretati putem svoje osobne molitve i sjedinjavati se s Tobom jedući Tvoje Tijelo i pijući Tvoju Krv u Svetoj Euharistiji. Od danas zatvaram vrata svojih očiju i ušiju, putem koji dolaze svi oblici požuda tijela i đavolskih zamki. Ulazeći u svetište svoga bića, predajem Ti svoje srce, razum i tijelo i prihvaćam Te kao jedinog Gospodina i Gospodara; dopuštam Duhu Svetom da preuzme potpuno upravljanje cijelim mojim životom.

(Svjesno predaj sve misli, planove, želje Gospodinu. Prikaži mu svaki dio svoga tijela, sve svoje poslove, radno mjesto, odnose s ljudima, financijsku situaciju itd.).

Duše Sveti, Gospodine, siđi na mene i ispuni me svojom ljubavlju i snagom da mogu s Isusom hoditi uvijek i svagdje. Neka se potrese zemlja, neka padnu nebesa sa zvijezdama i mjesecom, neka oluje i mora pokrenu svijet, ali moja odluka da ću Te slijediti nikada se neće promijeniti ili uzdrmati, nego će se moja ljubav prema Tebi Gospodine povećavati iz dana u dan. Ti si Gospodine moja zaštita i utvrda, u Tebe ja vjerujem. Slavim Te Isuse, hvala Ti Isuse!

(Tko ozbiljno razmišlja o ulasku u Korablju Božju, trebao bi učiti potpuno predanje Isusu, sa svim što jest i što ima. To bi predanje trebao obnavljati svakodnevno. Svakoga dana u molitvi mora si posvijestiti da se nalazi u Korablji).

Po ljudsku govorim zbog vaše ljudske slabosti: kao što nekoć predadoste udove svoje za robe nečistoći i bezakonju - do bezakonja, tako sada predajte udove svoje za robove pravednosti - do posvećenja. (Rim 6,19)

Pročitaj i moli Ps 91 i 106.

XI. Kako putovati u Korablji - nekoliko praktičnih savjeta

Potičemo vas braćo: opominjite neuredne, sokolite malodušne, podržavajte slabe, budite velikodušni prema svima! Pazite da tko komu zlo zlom ne uzvrati, nego uvijek promičite dobro jedni prema drugima i prema svima. Uvijek se radujte! Bez prestanka se molite! U svemu zahvaljujte! Jer to je za vas volja Božja u Kristu Isusu. Duha ne trnite, proroštava ne prezirite! Sve provjeravajte: dobro zadržite, svake se sjene zla klonite! (1 Sol 5,14-22)

Nakon što smo objasnili znakove vremena i potrebu ulaska u Korablju, odnosno Kovčeg Saveza, moja je dužnost, vjerujem, poučiti čitatelje ove knjige sredstvima i načinima na koje će nastaviti živjeti svetim i novim životom.

Kako živjeti svetim i savršenim životom?

Ovo je veoma često pitanje mnogih ljudi koji u ovom grešnom svijetu nastoje živjeti u savršenstvu vjere. Gospodin je rekao :

"Budite sveti kao što sam ja svet"
(1 Pet 1,15-16)

i

"Budite savršeni kao što je savršen Otac vaš Nebeski." (Mt 5,48)

Neki su ljudi smeteni i zbunjeni tim riječima, smatrajući da je takav ideal nemoguće slijediti. Zaboravljajući, međutim, da je Gospodinu moguće ono što se ljudima čini nemoguće (v. Post 18,14; Lk 1,37; Mt 19,26).

Gospodin daruje svoju milost onima koji prihvaćaju Njegov poziv na svetost. Oni koji su od Boga rođeni, nanovo rođeni Duhom Svetim, ne mogu ostati u grijehu, jer ih štiti Sin Božji i Duh se u njima stalno bori protiv zla (v. 1 Iv 3,9; 5,18).

I sklopit ću s njima Savez vječan, nikad se više neću odvratiti od njih i uvijek ću im činiti dobro; usadit ću im u srce svoj strah, da se nikad više ne odmetnu od mene. (Jr 32,40)

Novi život po Duhu Svetom daje nam snage da čuvamo njegove zapovijedi i zakone. Sila koja nas potiče da vršimo zapovijedi dolazi iz nas samih i one postaju lake i slatke, onome koji je rođen od Duha zapovijedi nisu breme i teret. Ljubiti Boga svim srcem znači vjerno ispunjavati Njegove zapovijedi (v. 1 Iv 15,10; 5,2-3). Oni koji čvrsto vjeruju da su Božji ne mogu griješiti jer znaju da ih grijeh odvaja od Njegove prisutnosti.

Priznajemo tvoju vlast i nećemo griješiti kad znamo da smo tvoji. (Mudr 15,2)

Oni koji čuvaju Božju Riječ u svom srcu također neće počiniti grijeh.

U srce pohranih riječ tvoju, da protiv tebe ne sagriješim. (Ps 119,11).

Zato je Gospodin, dajući zapovijedi narodu, rekao:

Utisnite ove moje riječi u svoje srce i dušu (Pnz 11,18).

Božju Riječ i Njegove zapovijedi trebamo ne samo slušati i čitati, nego i duboko upisati u svoje srce. Kad je prorok Ezekiel progutao svitak knjige, ta je riječ u njemu postala snagom (v. Ez 3,1-4). Za one koji žele postići svetost dobro je da puno čitaju i ponavljaju Božje zapovijedi i obećanja, tako da ih Duh Sveti u svakoj situaciji može utješiti, opomenuti i savjetovati. U Svetom pismu vidimo kako je Bog poučio Izraelce raznim načinima kako da čuvaju Riječ Božju.

...kao znak ih privežite na svoju ruku; neka vam budu kao zapis među očima! Poučite u njima svoje sinove; izgovarajte ih kad sjedite u svojoj kući i kad idete putem, kad liježete i kad ustajete. (Pnz 11,18-20)

Onaj koji odluči u poniznosti slijediti Gospodina i biti u Njegovoj službi, ne može pogriješiti (v. Sir 24,21). Prvo i osnovno - važno je učiniti poštenu odluku.

Ako hoćeš, možeš držati zapovijedi, u tvojoj je moći da budeš vjeran. (Sir 15,15)

Raditi za Kraljevstvo Božje, to jest na neki se način posvetiti evangelizaciji, jako je važno. Čuvat će vjernika u svetosti i stalno ga podsjećati da drugima treba davati dobar primjer. Isto je tako važno stalno se podsjećati na konac života, kada ćemo našem Gospodinu položiti račun za svoja djela, to će nas sačuvati u svetosti (v. Sir 7,36).

A sam Bog mira neka vas posvema posveti i cijelo vaše biće - duh vaš i duša i tijelo - neka se besprijekornim, savršenim sačuva za Dolazak Gospodina našega Isusa Krista.
(1 Sol 5,23)

Kao otac svojoj djeci nudim vam nekoliko praktičnih savjeta:

1. Svoje vrijeme darežljivo darovati Gospodinu i svaki dan provesti s Njim barem jedan sat

Isus je molio svoje učenike da bdiju s Njim:

Jedan sat nisi mogao probdjeti? (Mk 14,37)

Osobna molitva nije ponavljanje molitvenih obrazaca iz molitvenika ni čitanje Svetog pisma, ni krunica niti liturgijske molitve iz Časoslova, to nije ni molitva za druge. Osobna molitva je molitva Ocu i Sinu po Duhu Svetom. Za to je potrebno da uđemo u unutarnju sobu svoga srca i da zatvorimo prozore i vrata (v. Mt 6,6).

Prije svega koju moramo odlučiti da odvojimo vrijeme za osobnu molitvu. Predivno bi bilo ako bismo mogli svakoga dana u isto vrijeme ući u zajedništvo s Bogom. Ja ustajem svakoga jutra u četiri sata da bih susreo moga Gospodina, bez obzira kako kasno legao ili koliko umoran. To je vrijeme koje mi je dao sam Gospodin, jer zna da sam sve ostalo vrijeme zauzet propovijedanjem i primanjem ljudi.

O vremenu koje ćemo posvetiti svojoj osobnoj molitvi možemo se savjetovati s Gospodinom. Moli

Duha Svetoga da ti pokaže koje je to vrijeme, On će to sigurno učiniti. Jednom kad uz pomoć Duha odrediš vrijeme, uvijek ga se točno drži. Neka postane dio tvoga bića, navika ili rutina tvoga života.

Kao što gladuješ i žeđaš za hranom i vodom u određeno vrijeme dana, tako žeđaj i za vremenom molitve, budi sretan i zadovoljan samo ako si određeni sat proveo u molitvi. Neka te u savjesti prati sveta krivnja ako to ne činiš vjerno i točno na vrijeme.

Osobna molitva je susret i iskustvo s Bogom. Ona se razlikuje od osobe do osobe. To nije nešto što se može naučiti. Molitva je poput plivanja. Netko drugi ti može objasniti način na koji ćeš plivati, ali pokrete rukama i nogama kojima ćeš se održati na vodi moraš učiniti sam. Tako je i u molitvi - ja te mogu gurnuti u struju Žive Vode, ali na tebi je da plivaš.

Želim podijeliti s tobom nekoliko elemenata koje osobna molitva mora sadržavati.

U tvojoj osobnoj molitvi trebalo bi biti mnogo slavljenja. U prisutnost Gospodnju ulazi se s hvalama na usnama. Za vrijeme molitve moraš svoje srce podići Gospodinu slavljenjem i zahvaljivanjem, tada će te Duh osnažiti, osloboditi od tvojih okova, rastresenosti, umora i dati ti nadahnuće.

Gdje je slavljenje, tamo je Bog, a gdje je Bog, tamo nema Zloga. Đavo ne voli nikoga tko moli i on

će učiniti sve da te omete u molitvi, možda monotonijom, suhoćom, dosadom, bolovima u tijelu itd.

Ako imaš dar jezika, moli u jezicima; tako će te Duh Sveti odvesti u slavljenje na jednostavan način. Poput sv. Pavla i ja bi htio da svi molite u jezicima (v. 1 Kor 14,15). Slavi Boga za ono što On jest i za ono što ti znače Njegovi blagoslovi. Oni koji rastu u Duhu slavit će Boga za sve što je za njih učinio. Čak će i u vrijeme patnje podići svoje duše u slavljenju, znajući da onima koji Boga ljube, On sve okreće na dobro (v. Rim 8,28).

U osobnoj molitvi potrebno je pokajanje. Kada dođeš u Gospodnju prisutnost, trebao bi biti svjestan svoje nedostojnosti i grijeha i moliti Boga za oproštenje. Ako postoje teži grijesi, Duh će te uputiti na ispovijed što je prije moguće.

Ako imaš samo manje grijehe, zamoli Isusa za oproštenje, skrušeno se pokaj i odluči da ga nećeš više vrijeđati grijehom. Ako nisi oprostio, Duh će ti reći da oprostiš i da se sa svima pomiriš. Stalno pokajanje duši daje snagu da se odupre grijehu i živi u svetosti.

U molitvi također postoji vrijeme za unutarnje ozdravljenje. U ovome svijetu svakodnevno bivamo ranjavani. Moramo dakle biti sposobni otvoriti svoje srce Njegovom srcu i dopustiti Njegovoj dragocjenoj Krvi da poteče i ozdravi nas. Ako postoje neke rane iz prošlosti našega života, i njih treba prikazati u molitvi,

da bismo ozdravili i živjeli novim životom.

Ako si oslobođen od neke ružne navike, svakodnevno moli Gospodina da odagna korijene tih navika i sve ono ružno i prljavo što je s njima povezano. Zle navike i nagoni prošloga života, teški grijesi koji su nas mučili moraju se svakoga dana čistiti Krvlju Kristovom, inače će preko njih đavao dušu ponovo zarobiti u grijeh.

U vjeri i Duhu moraš otvoriti svoje srce Presvetom Srcu Isusovu i osjetiti Njegovu Krv kako teče kroz tvoje unutarnje biće. Krv Kristova na raspolaganju je svima koji vjeruju i koji zazivaju snagu Kristove Krvi.

Dok tako moliš, svjesno prikaži svaki dio svoga tijela i duše Krvi Kristovoj da te ozdravi i očisti; ako od nečega boluješ, to je vrijeme kada možeš moliti Isusa za tjelesno ozdravljenje (v. Rim 6,19; 12,1). U svojoj osobnoj molitvi možeš koristiti sposobnost svoje mašte, zamišljanja; kako te već Duh nadahnjuje. Možeš zamisliti Isusa raspetog i Njegovo otvoreno srce; Isusa u Getsemanskom vrtu; Njega kako hoda sa svojim učenicima itd. To ti može pomoći da misli držiš usredotočene na Isusu. Tako te neće rastresti misli ovoga svijeta. Nakon što si cijeloga sebe predao Isusu, predaj mu svoje planove za taj dan, planove za budućnost, radno mjesto, putovanja itd. Sve što imaš i što jesi prikaži Gospodinu - svoj novac, bogatstvo, odnose s ljudima, svoje slabosti, nedostatke, želje, boli, brige itd.

U tim trenucima moraš pred Gospodinom biti kao otvorena knjiga, tako da pred Njim ništa ne držiš skriveno. Ništa se ionako ne može sakriti Njegovom pogledu. On nas promatra očima koje su deset tisuća puta jasnije od sunca.

Kada mu predaš svoje želje i planove, On će ti možda reći da učiniš drukčije. Možda će tražiti da prekineš odnose s nekim ljudima (v. Sir 23,19). U tom činu predanja i "pražnjenja" od samoga sebe, zamoli Duha Svetoga da te ispuni svojom ljubavlju, snagom i razborom (v. 2 Tim 1,6-7). Osjetit ćeš duboko zajedništvo s Ocem i Sinom po Duhu Svetom. Tada vruće čezni da te Gospodin ispuni svim plodovima i darovima Duha Svetoga.

To je najznačajniji trenutak tvoje osobne molitve. Možda ćeš se tada osjećati kao da si na grudima nebeskog Oca koji te nježno grli; ili kao da si na Isusovom krilu kao dijete, ili kao brat ili prijatelj itd. to je vrijeme kada Duh Sveti može otvoriti tvoje srce da iskusiš nebeske stvarnosti kroz vizije, slike i sl. Možda ćeš čuti Njegov glas (v. Kol 3,1-2).

U tom trenutku tvoje će srce i osjećaji biti preplavljeni silom Duha, osjetit ćeš ljubav prema Bogu, više ljubavi prema bližnjemu, radost, mir, olakšanje itd. Svi ti osjećaji dolaze od Gospodina. Trebaš ih iskoristiti što je više moguće jer kroz njih primaš Kristove misli i suobličavaš se Njegovom načinu razmišljanja. Možda ćeš za vrijeme molitve osjetiti kao da te je Bog nad-

vladao i preuzeo potpunu kontrolu nad tvojim bićem, tada u sebi moraš reći: “Ne živim više ja, nego Krist u meni živi”.

U tom važnom trenutku molitve provedi mnogo vremena samo slušajući Isusa. Razgovaraj s Njim kao dijete, u jednostavnosti srca.

Govoriti Gospodinu i slušati ga najvažniji su dijelovi tvoje osobne molitve. Ponekad mu nećeš imati što reći, tada samo promatraj Njegovu ljepotu i dobrotu. Ponekad ćeš pak pjevati hvale Gospodinu s velikom radošću duše.

Mnoga su i različita iskustva duše u osobnoj molitvi. Isus će te možda savjetovati, opominjati itd. Duh Sveti će ti u mislima možda donijeti neke odlomke iz Svetog pisma. Ako na neki način sudjeluješ u evangelizaciji, za vrijeme molitve primit ćeš snagu, milost i darove za službu.

Molitva za druge nije dio tvoje osobne molitve. Ona služi za tvoje osobno čišćenje, obnovu i ispunjenje. Ako ti, međutim, na kraju osobne molitve ostane vremena, možeš Gospodinu donijeti one ljude za koje osjećaš da trebaš moliti.

Te ljude donesi Živoj Vodi u kojoj ti već plivaš! Budući da đavao ne voli tvoju molitvu, on će te pokušavati omesti slikama ovoga svijeta koje će ti donositi u misli. Zapovjedi mu da ode, govoreći: “U

Ime Isusovo i snagom dragocjene Kristove Krvi, zli duše... (reci određeno) odlazi od mene i ostavi me da slavim Boga”.

Nakon što si im zapovjedio, čvrsto vjeruj da su otišli i neko vrijeme slavi Gospodina. Prije nego počneš moliti, možeš zapovjediti zlom duhu da ne dolazi i ne ometa te tijekom tvoga sata molitve. Kao dijete Božje imaš vlast zapovijedati zlom duhu. Tu vlast i inače možeš koristiti (v. Mk 16,17; Lk 10,19).

Kada prikazuješ svaki dio svoga tijela Krvi Kristovoj da te opere i zaštiti, prikaži mjesto na kojem živiš i radiš, stvari koje upotrebljavaš u poslu, auto koji voziš, olovku s kojom pišeš itd.

Sve što je obilježeno Krvlju Kristovom bit će zaštićeno krvlju (v. Izl 12,13). Budući da je svijet i sve što je u svijetu pod vlašću Zloga (v. 1 Iv 5,19), moramo svoje živote i sve što je u vezi s nama predati otkupljenju po snazi Krvi Kristove.

Strahovita je snaga Krvi Kristove. Kada moliš za druge i za njihove potrebe, možeš ih u mislima uroniti u Krv Kristovu. Moli da budu zaštićeni i obavijeni Krvlju Kristovom.

U tvojoj osobnoj molitvi, kao i na svim drugim putovima prema savršenstvu, đavao će, da bi te odvratio od Isusa i Njegova učenja, doći s tri oružja. To su osjećaj sumnje, straha i žalosti. Moraš ih odbiti

oružjem vjere, hrabrosti i radosti.

Nemoj đavlu dopustiti da posije sjeme sumnje, strahova i žalosti. Slušaj uvijek Isusov glas. On ti govori: "Vjeruj mi; ja, Bog tvoj sam s tobom; Ne boj se, ja sam s tobom, uvijek se raduj u Gospodinu, raduj se".

Budi dovoljno ponizan da poslušaš poticaj Duha i da ga vjerno slijediš. Kada Gospodin mijenja tvoje planove, možda će ti ih biti teško slijediti.

Mjera kojom ćeš mjeriti je li poruka od Gospodina ili nije, plodovi su Duha Svetoga (v. Gal 5,22-23). Ako te Gospodnja poruka mijenja na bolje u jednom od nabrojenih plodova, znači da dolazi od Gospodina! Samo budi siguran da nije u suprotnosti s Isusovim učenjem, Svetim pismom i naukom Crkve. Ako je ta poruka od naročite važnosti za tvoj život, savjetuj se sa svojim duhovnikom ili ispovjednikom prije nego doneseš konačnu odluku.

Moja su iskustva da mi Gospodin u osobnoj molitvi daje upute u vezi s planovima za budućnost, pa i glede svakodnevne rutine. Duh mi govori poput bliskog prijatelja: "Učini ovako, ne idi onamo, itd.". Ponekad mi otkriva što će se dogoditi pojedinog dana i tako me priprema za određene situacije.

Ponekad mi je znao reći imena i pokazati lica ljudi koji bi me došli posjetiti. U svojoj osobnoj molitvi

doživljavam zanos, snove i vizije koji me svakodnevno upućuju kako slijediti Isusa. Kad se god pojavi sumnja, strah, žalost ili zbrka, ja ih prepoznam i zapovjedim zlom duhu da ode od mene.

U svojoj osobnoj molitvi doživljavam kako mi se nebo otvara, Gospodin Isus sa svojim anđelima i svetima dolazi prebivati u mom srcu. Dok molim i pjevam u jezicima osjećam prisutnost anđela i svetaca uza me. Ponekad imam iskustvo Majke Marije kako me drži u krilu ili me na rukama donosi Isusu.

Vrijeme moje osobne molitve je vrijeme velike radosti i sreće. Jedva ga čekam. Želim i molim da Gospodina u vječnosti susrećem u isto vrijeme koje provodim s Njim u osobnoj molitvi! Od velike su važnosti i pjesme koje pjevamo Gospodinu. Veselo i živahno srce molitvu će uvijek učiniti slatkom.

2. Čitati Sveto pismo, Božju Riječ

Sve Pismo, bogohudo, korisno je za poučavanje, uvjeravanje, popravljanje, odgajanje u pravednosti, da čovjek Božji bude vrstan, za svako dobro djelo podoban. (2 Tim 3,16-17)

Svatko tko je odlučio slijediti Isusa mora odvojiti vrijeme za čitanje Svetog pisma. Čitanje Svetog pisma nazivam moljenje Svetog pisma ili slušanje Isusa kroz

Sveto pismo. Božja je Riječ svjetiljka životu i svjetlo našem putu (v. Ps 119,105). Sv. Augustin običavao je reći da je nepoznavanje Svetog pisma nepoznavanje samoga Gospodina Isusa. Isusa možemo ljubiti samo ako ga poznajemo.

Kada vjernik čita Sveto pismo, imat će iskustvo kao da mu Isus govori kroz te riječi, upozorava ga na grijehe, savjetuje ga o putu Gospodnjem, osnažuje ga Duhom, ozdravlja, itd.

Jedan mi je musliman pričao da je osjetio poticaj da moli za svoje ozdravljenje, dok je čitao prispodobu o uzetom čovjeku kojega je Isus ozdravio. Patio je, naime, od čira na želucu i Gospodin ga je ozdravio.

Poznajem jednog Hindusa koji se zove Krishnan. Dok je čitao Sveto pismo, Gospodin ga je ozdravio od raka pluća. Znam svjedočanstva mnogih ljudi koji su se obratili, primili ozdravljenje ili odgovore na svoje životne probleme čitajući Sveto pismo.

Sveto pismo je napisano nadahnućem Duha Svetoga i dok ga netko čita, Duh u njemu nastavlja djelovati. Sveto pismo je proročka knjiga i sadrži odgovore na sve probleme ljudi svakoga vremena. Ona je riznica bezbrojnih Božjih blagoslova. Ako samo dotaknemo Svetu knjigu u molitvi, bivamo neizrecivo blagoslovljeni!

Moraš imati svoju vlastitu Bibliju. Za vrijeme

čitanja neki će ti reci posebno dotaknuti srce, podvuci ih olovkom. Dobro je napamet znati neke poticajne rečenice iz Svetog pisma, tako će ti u vrijeme potrebe Riječ Božja biti vodstvo.

Jednom sam bio vrlo ponižen i povrijeđen nerazumijevanjem u svojoj vlastitoj zajednici. Đavao mi je čak u misli donosio ideju o napuštanju svoga Reda. Kad sam se u molitvi okrenuo Gospodinu i otvorio svoju Bibliju, riječi iz Sirahove knjige su mi progovorile:

Sine moj, ako želiš služiti Gospodu, pripravi dušu svoju na kušnju. Učvrsti svoje srce i budi jak i ne nagli kad napast dođe. Prioni uz Boga i ne odmeći se, da bi bio slavljen na svoj posljednji dan. Primi sve što te stigne, i budi strpljiv u nestalnosti svoje bijede. Jer kao što se u vatri kuša zlato, tako i odabranici u peći poniženja. (Sir 2,1-5)

Čim su me te riječi uvjerile, počeo sam plakati i molio Gospodina da mi oprosti grijehe i otjerao zlog duha razdora i zbunjenosti; Gospodin me tada utješio. Oni koji u srcima čuvaju Božju Riječ neće sagriješiti (v. Ps 119,11).

Dobro je i prikladno pojedine rečenice iz Svetog pisma napisati na komadiće papira i zalijepiti ih na zidove, knjige, unutrašnjost automobila, itd. Gospodin je ovako rekao Izraelcima:

Riječi ove što ti ih danas naređujem, neka ti se urežu u srce. Napominji ih svojim sinovima. Govori im o njima kad sjediš u svojoj kući i kad ideš putem: kad liježeš i kad ustaješ. Priveži ih na svoju ruku za znak i neka ti budu kao zapis među očima! Ispiši ih na dovratnicima kuće svoje i na vratima svojim!
(Pnz 6,6-9)

Žalosno je gledati domove nekih ljudi "ukrašene" opscenim slikama, čak i slikama vještica i đavola. Kada čistimo sebe, moramo čistiti i svoje domove.

Dobro je početi čitati Sveto pismo nakon molitve ili pjesme Duhu Svetom, tako da te On prožme i nadahne za vrijeme čitanja. Preporučujem nekoliko spontanih molitava temeljenih na pročitanoj Riječi.

Nakon čitanja svakako treba osluškivati u Duhu. Riječ koju čujemo ili čitamo je samo "logos" (zvuk i jezik riječi), ona treba postati "rhema" (riječ oživljena Duhom).

Isus je rekao:

Riječi koje sam vam govorio duh su i život su.
(Iv 6,63)

Tvoje srce treba biti otvoreno Riječi Božjoj koju čitaš. Bog će ti otkriti svoju volju i planove za tvoj život preko svoje Riječi.

Kao što daždi i sniježi s neba bez prestanka dok se zemlja ne natopi, oplodi i ozeleni, da bi dala sjeme sijaču i kruha za jelo, tako se riječ koja iz mojih usta izlazi ne vraća k meni bez ploda, nego čini ono što sam htio i obistinjuje ono zbog čega je poslah. (Iz 55,10-11)

Za početnike u čitanju Svetog pisma predlažem da najprije krenu s Novim zavjetom; Stari zavjet ostavi za poslije. Dobro je svakodnevno pročitati neki psalam. Svi su psalmi molitve.

3. Svakodnevno primati Svetu Pričest

I na drugim mjestima u ovoj knjizi pisao sam o važnosti Svete Euharistije. Isus je rekao.

Zaista, zaista, kažem vam: ako ne jedete tijela Sina Čovječjega i ne pijete krvi njegove, nemate života u sebi! Tko blaguje tijelo moje i pije krv moju, ima život vječni; i ja ću ga uskrisiti u posljednji dan. Tijelo je moje jelo istinsko, krv je moja piće istinsko. Tko jede moje tijelo i pije moju krv, u meni ostaje i ja u njemu. (Iv 6,53-56)

Oni koji imaju naviku osobne molitve ujutro, odmah nakon nje neka požure u obližnju crkvu i neka prime Svetu Pričest. Ako ti je nezgodno ujutro, pronađi crkvu gdje se Misa služi u neko drugo vrijeme.

Dobro je kod kuće imati raspored svetih misa u župnoj crkvi i u drugim crkvama koje su ti blizu. Budi svakoga dana gladan za Svetom Euharistijom. Dobro je ako osjećaš "svetu krivnju" ako ne ideš na Misu.

Euharistija koju primaš mora biti sveta. Žalosno je što moram reći da su mnoge pričesti koje ljudi danas primaju nesvete jer neki primaju Tijelo i Krv Kristovu čak i u smrtnom grijehu!

> *Stoga, tko god jede kruh ili pije čašu Gospodnju nedostojno, bit će krivac tijela i krvi Gospodnje. (1 Kor 11,27)*

Ne možeš biti za stolom đavolskim i stolom Gospodnjim u isto vrijeme (v. 1 Kor 10,21)! Ako je netko u teškom grijehu, potrebno je da pođe na ispovijed da bi mu se oprostili grijesi. Bolje je ne primati Tijelo Kristovo, nego primati ga u grijehu i tako navući na sebe bolest, slabost i smrt duše i tijela (v. 1 Kor 11,30).

Ako se netko nađe u situaciji da mu nije moguće primiti Svetu Pričest, može se duhovno pričestiti dubokom molitvom duše, s iskrenom žudnjom za Tijelom Kristovim. Neki ne-kršćani koji vjeruju u Gospodina, ali nisu kršteni u Crkvi taj čin duhovne pričesti obavljaju nekoliko puta dnevno.

Neki muslimani koji su povjerovali u Gospodina, ali nisu kršteni, svakoga dana slušaju kazete na kojima

je snimljena Sveta Misa. Za vrijeme pričesti isključe kazetofon i mole: "O Gospodine, ne možemo Te primiti jer smo muslimani, ali žarko čeznemo da primimo Tvoje Tijelo i Krv. Dođi k nama na duhovan način i živi u nama Gospodine.

Nakon te male molitve oni vjeruju u srcima da se Gospodin nastanio u njima. Čuo sam svjedočanstva o mnogim čudima koja su se dogodila u njihovim životima kao posljedica takve duhovne Pričesti. Molitvu za duhovnu Pričest i nekoliko drugih molitava pogodnih za različite životne situacije napisao sam u mojoj knjizi "27 karizmatskih molitava".

Postoje grijesi koji pogrđuju Svete Prilike i po sebi predstavljaju svetogrđe. Svetogrđe je u smrtnom grijehu primati Tijelo i Krv Kristovu.

Kao duhovni otac želim te savjetovati o tome koliko često treba ići na ispovijed. Dobro je ispovjediti se jednom u dva tjedna, barem jednom mjesečno. Na ispovijed moraš ići, iako imaš samo male grijehe. Kao što i najmanja rupica na odjeći, ako se na vrijeme ne zašije, postaje velika, tako i grijesi. Iako su maleni, ako ih se ne rješavamo, vode velikim grijesima i propasti duše. Đavao će male grijehe upotrijebiti kao temelj na kojem će raditi na uništenju tvoje duše.

Sakrament Ispovijedi ne donosi samo oproštenje grijeha, to je i sakrament milosti. U svakoj ispovijedi Duh Sveti pokajnika posvećuje milošću koja mu

pomaže da živi zdravim i snažnim kršćanskim životom.

Svatko tko hoće rasti u duhu trebao bi pronaći vrijeme koje će provesti pred Presvetim Sakramentom; ponekad treba otići na klanjanje pred Presvetim. Uvijek kad imaš slobodnog vremena, iskoristi ga i provedi u predivnom zajedništvu s Gospodinom.

4. Moliti u obitelji

Istinita je stara izreka da obitelj koja "moli zajedno, ostaje zajedno". Božju posebnu brižnost prema obiteljskom životu već sam objasnio u ovoj knjizi. On želi da obitelj ostane zajedno u jedinstvu i ljubavi.

Nedostatak zajedničke molitve razlog je mnogim razvodima i odvojenostima u obitelji. Muž i žena koji su potpuno različiti po karakteru i temperamentu ostaju zajedno samo uz Božju pomoć. Bog ih je združio u sveti brak stalno ih podržava svojom milošću ako mu zajedno dolaze u molitvi. Ako postoji molitva u obitelji, djeca će rasti u zdravom okruženju, stezi i pravednosti. Obitelji su te koje su rodile i odgojile vjerske vođe, pape i svećenike, državnike, predsjednike i premijere. Na žalost obitelji su krive i za mnoge pljačkaše i kriminalce. Oni koji žive obiteljskim životom neka se odluče na stalnu zajedničku molitvu.

Obiteljske molitve naročito su pogodne za mari-

janske pobožnosti i krunicu. Vjerujem da krunica čini jezgro obiteljske molitve. Marija je bila žena, supruga, majka, udovica; ona će znati najbolje posredovati u molitvi za sve obiteljske potrebe.

Ja dolazim iz države Kerala u Indiji, gdje njegujemo vrlo jaku tradiciju obiteljske molitve. Prva stvar koju u obitelji činimo ujutro i na večer je zajednička molitva. Molitva ponekad traje sat i pol.

Posljedica obiteljske molitve je da kod nas nema rastave braka. Nerazumijevanja i obiteljski problemi rješavaju se za vrijeme molitve. U molitvi se dobiva hrabrost i snaga za zajednički život, unatoč problemima i teškoćama. Moj je molitveni život jak i redovit zato što sam iskusio molitveni život svojih roditelja. U mom je kraju mnogo poziva na svećenička i redovnička zvanja upravo stoga što djeca odrastaju u ozračju molitve.

U mnogim kršćanskim zemljama uopće nema poziva na svećeništvo ili redovništvo. Vjerujem da bi snažan molitveni život u obiteljima smanjio broj rastava i odvojenost među članovima obitelji. Bilo bi i mnogo više svećenika i dobrih ljudi na korist Crkve i cijeloga svijeta.

Isus je rekao da, gdje su dvoje ili troje sabrani u Njegovo ime, On je među njima (v. Mt 18,19-20). Vjerujem da su to današnje obitelji. Dovedimo Isusa u obitelji putem zajedničke molitve, tako će obitelji biti

spašene.

Bog spašava obitelji. U vrijeme općeg potopa i uništenja Sodome i Gomore, Bog je spasio obitelji koje su našle naklonost u Njegovim očima. Zakeju je Isus rekao:

> *Danas je došlo spasenje ovoj kući... (Lk 19,9).*

Pavao i Sila su rekli čuvaru tamnice:

> *Vjeruj u Gospodina Isusa i spasit ćeš se - ti i dom tvoj! (Dj 16,31)*

Ovdje želim dati nekoliko savjeta obiteljskim ljudima. Kad se god u obitelji suočavate s nekim problemom, posebno između muža i žene, pokušavajte rješenje naći u molitvi i to putem ljubavi i opraštanja.

Ako vam je teško samima, pronađite dobrog svećenika koji vam može pomoći i savjetovati vas. Nikad nemojte dopustiti đavlu da se poigrava s vama donoseći vam misli o rastavi. Ionako je u današnje vrijeme učinio mnogo zla obiteljima, on ne voli da parovi žive zajedno u ljubavi. Uvijek će pokušavati posijati sjeme pomutnje u obiteljski život. Tvoje misli pokušat će napadati ljutnjom, gorčinom, pakošću i vraćanjem "milo za drago", time će te pokušavati udaljiti od Božjeg puta, koji je bezuvjetno opraštanje, prihvaćanje i ljubav.

Budi svjestan taktike koju Zli upotrebljava i ne daj se zavesti! Obnovi Božji red u svojoj obitelji; u njemu je muž glava obitelji. Obiteljski život kakvim ga je Bog zamislio danas je pomućen u ime nekakve ženske ravnopravnosti. Kada se igramo s Božjim odredbama, tada uvijek dolazi zbrka, sukobi i nered. Uvijek u mislima čuvajmo savjete koji su dani muževima i ženama u Svetom pismu:

> *Podložni budite jedni drugima u strahu Kristovu! Žene svojim muževima kao Gospodinu! Jer muž je glava žene kao i Krist glava Crkve - On, Spasitelj Tijela. Pa kao što se Crkva podlaže Kristu, tako i žene muževima u svemu! Muževi, ljubite svoje žene kao što je Krist ljubio Crkvu te sebe predao za nju da je posveti, očistivši je kupelji vode uz riječ te sebi prevede Crkvinu slavu, bez ljage i nabora ili čega takva, nego da bude sveta i bez mane. Tako treba da i muževi ljube svoje žene kao svoja tijela. Tko ljubi svoju ženu sebe ljubi. Ta nitko nikada ne mrzi svoga tijela, nego ga hrani i njeguje kao i Krist Crkvu. Doista, mi smo udovi njegova Tijela! Stoga će čovjek ostaviti oca i majku da prione uza svoju ženu; dvoje njih bit će jedno tijelo. Otajstvo je to veliko! Ja smjeram na Krista i na Crkvu. Dakle, neka svaki od vas ljubi svoju ženu kao samoga sebe, a žena neka poštuje svog muža. (Ef 5,21-33)*

Roditelji moraju ispunjavati dužnost odgajanja

svoje djece u vjeri i pobožnosti. Trebaju ih savjetovati, upućivati, ponekad i grditi ako je potrebno. Dobri roditelji strogo odgajaju svoju djecu (v. Heb 12,7-11; Kol 3,18-21; Sir 7,23-25).

Imaš li djece, pouči ih i povij im vrat za mladosti. Imaš li kćeri čuvaj im tijelo, i ne pokazuj im odveć prijazno lice. (Sir 7,23-24)

Djeca isto tako moraju ispunjavati svoje obveze prema roditeljima:

Svim srcem poštuj oca svoga i ne zaboravi majčinih bolova. Sjeti se da im život svoj duguješ: kako da im uzvratiš za sve što učiniše za te? (Sir 7,27-28)

Djeca trebaju čitati treće poglavlje knjige Sirahove, koja dosta govori o njihovim dužnostima prema roditeljima.

5. Moliti jednom tjedno s karizmatskom grupom

Za rast u duhovnom životu jako je važno povezati se s ljudima koji su uključeni u karizmatski pokret, jer karizmatska obnova izgrađuje i ohrabruje molitvene zajednice da ulaze u iskustvo darova Duha.

Što dakle, braćo? Kad se skupite te poneki

ima hvalospjev, poneki ima nauk, ima otkrivenje, ima jezik, ima tumačenje - sve neka bude radi izgrađivanja. (1 Kor 14,26)

Mogu se osnivati molitvene grupe od strane osoba s istim karizmama, npr. zajednice bračnih parova, udovica, zajednice mladih, itd. U Kerali u Indiji, u gotovo svakoj župi postoji mnoštvo različitih molitvenih grupa, gdje ljudi u molitvi mogu iznijeti svoje potrebe i probleme.

Molitvena grupa mora imati voditelja koji je u stalnom kontaktu sa svećenikom iz župe. Voditelj treba brinuti o molitvenoj grupi i nastojati da članovi uđu u iskustvo duhovnih darova kao što su dar jezika, proroštva, dar ozdravljenja, oslobađanja (dar razlikovanja duhova) i dar spoznanja.

Molitvena grupa koja se tjedno sastaje pomaže članovima da sve više rastu u Božjoj ljubavi i ljubavi i služenju bližnjemu. Na molitvenom skupu treba skupljati milostinju i pomagati siromašne, misije, djela evangelizacije itd. Molitvena grupa treba biti poput kopije molitvenih zajednica prvih kršćana (v. Dj 2,42-47; 4,32-35; Fil 4,11-20; 1 Kor 16,1-4).

6. Davati desetinu Gospodinu

To znači davati desetinu od svega što imaš. Gospodin je prekoravao Izraelce jer ne daju desetinu:

Smije li čovjek prikraćivati Boga? A vi mene prikraćujete. I pitate: "U čemu te prikratismo?" U desetini i u prinosu. Udareni ste prokletstvom jer me prikraćujete, vi, sav narod! Donesite čitavu desetinu u riznicu da u mojoj kući bude hrane. Tada me iskušajte - govori Jahve nad Vojskama - neću li vam otvoriti ustave nebeske i neću li izliti na vas punom mjerom blagoslov. (Mal 3,8-10)

Davati desetinu u Starom zavjetu bila je zapovijed.

Odvajaj desetinu dohotka svake godine od svega što tvoj usjev u polju donese.
(Pnz 14,22)

U Novom zavjetu Isus ne govori o desetini, ali On sam želi dati mnogo više od desetine. Kad je Zakej odlučio dati polovicu svoga imanja siromasima, Isus je njega i njegov dom blagoslovio spasenjem (v. Lk 19,8-9).

Kad su ljudi pitali Isusa što im je činiti nakon pokajanja, rekao im je:

Tko ima dvije haljine, neka podijeli s onim koji nema. U koga ima hrane, neka učini isto tako.
(Lk 3,11)

Isus je svakako imao na umu da bogatstvo treba dijeliti s potrebitima.

Božja optužba koja govori o uskraćivanju Boga mogla bi se primijeniti na svakoga od nas. Pogledajmo u svoj prošli život, jesmo li davali desetinu od svega što imamo Gospodinu? Po toj računici mnogi od nas vjerojatno Gospodinu duguju silne iznose. Kada počnemo davati desetinu tek smo u Starom zavjetu. Učinimo u najmanju ruku tako a kasnije i više, pokušavajući nekako Gospodinu vratiti dug. Milostinja se u apostolsko vrijeme skupljala za pomoć drugim crkvama.

U pogledu sabiranja za svete, i vi činite kako odredih crkvama galacijskim. Svakoga prvoga dana u tjednu neka svaki od vas kod sebe na stranu stavlja i skuplja što uzmogne, da se ne sabire istom kada dođem. A kada dođem, poslat ću s preporučnicom one koje odaberete da odnesu vašu ljubav u Jeruzalem. Bude li vrijedno da i ja pođem, poći će sa mnom
(1 Kor 16,1-4).

Mnogi ljudi u Crkvi nisu toga svjesni. Povremeno iskažu neku milostinju siromašnima ili s vremena na vrijeme daju nešto za misije.

Kad u svoje ruke primiš novac, znaj da najmanje desetina tog iznosa ne pripada tebi, već Gospodinu. Davati siromašnima znači davati Gospodinu.

Zaista, kažem vam, što god učiniste jednom od ove moje najmanje braće, meni učiniste.
(Mt 25,40)

Postoji dvojako siromaštvo: materijalno i duhovno. Nekima treba materijalno pomoći, a nekima možda treba Sveto pismo, duhovno štivo ili odlazak na duhovnu obnovu ili seminar. Zato je pomaganje u evangelizaciji također pomaganje siromašnima. Pomagati propovjednicima i misionarima koji putuju evangelizirajući, zapravo znači pomagati siromasima. Kada dijelimo sa siromasima, Bog nama otvara vrata svojih blagoslova (v. Mal 3,10). Dakle, oni koji žele ići putem pravednosti neka odvajaju točno određene iznose za siromahe.

Čuo sam svjedočanstva mnogih ljudi koji su primili mnogo materijalnih blagoslova čim su počeli davati desetinu. Jedan mi je čovjek pričao da je gradio kuću, ali nije mogao nastaviti jer mu je plaća bila mala. Međutim, kada je počeo davati desetinu, sagradio je svoju i još jednu kuću za siromašnu obitelj za koju je odvajao desetinu.

Nedavno mi je jedan bogataš pričao kako mu je vlastiti sin ozdravio od zloćudnog tumora kada su počeli davati desetinu. Neki ljudi u Europi su mi pričali kako ih je Bog blagoslovio i materijalno i duhovno kada su počeli pomagati evangelizaciju među muslimanima. Čovjek koji je dao veliki iznos za tiskanje Svetog pisma na arapskom pričao je da su se njegova

dva sina koji su izašli iz Crkve, vratili Gospodinu. Kćerka koja je živjela odvojeno od svoga muža, pomirila se s njim, a on sam je ozdravljen od bolesti prostate.

Poznajem ljude koji su u banci otvorili poseban račun i nazvali ga "Isusov račun", "Gospodnji novac" i sl., na koji redovito stavljaju novac predviđen za siromašne i prema potrebama im darivaju. U mojoj zemlji školska djeca stavljaju na stranu novac koji bi inače potrošili na sladolede i, s vremena na vrijeme, ulažu u banku za potrebe siromašnih.

Kada darujemo siromasima, imat ćemo veliko blago na nebu (v. Mt 19,21). Počnimo graditi svoje palače na nebu pomažući siromahe, jer će mjera blagoslova koje ćemo uživati u Kraljevstvu nebeskom biti određena onim što smo davali siromasima.

7. Postiti tjedno

Post čini tvoj molitveni i duhovni život snažnim. Nakon što je četrdeset dana postio u pustinji, Isus je postao silan u snazi i u Duhu, tada je započeo zadaću koju mu je Otac povjerio. Post pomaže da držimo pod kontrolom svoje tijelo, svoje požude i želje.

Svatko neka sam odluči hoće li postiti jednom ili dva puta tjedno. Neki ljudi poste nekoliko dana za

redom. Međutim, ne smije se postiti na štetu zdravlja. Možemo postiti bez hrane toga dana ili uz jedan skromni obrok. Oni koji zbog starosti ili slaboga zdravlja ne mogu postiti, mogu toga dana izbjegavati meso ili jela koja jako vole.

Dobar način posta je i izbjegavanje praznikovanja, ugodnih putovanja, piknika, zabava; umjesto toga to vrijeme možemo posvetiti klanjanju, molitvi, duhovnim vježbama, itd. Ono što smo postom uštedjeli, možemo dati siromasima.

Uvijek se sjećam radosti jednoga dječaka koji je, svoj džeparac stavljajući na stranu, pomogao jednom dječaku u sirotištu da kupi knjige i odjeću.

Mlada je djevojka jednom došla k meni i rekla: "Oče, nakon vašeg seminara stavila sam pod kontrolu moju naviku kupovanja mnogo odjeće i sada tim novcem pomažem misije u Indiji". Momak koji je mnogo novca trošio na nepotrebna putovanja, kasnije je pomogao desetorici misionara u Indiji da kupe motore kojima su stizali u udaljena sela. Vrednije je davati od onoga što inače trošimo na sebe nego od svoga suviška.

8. Moliti molitve zagovora

Moliti za druge znači biti u službi zagovora ili posredovanja. Molitvom vraćati grešnike Bogu velika je služba (v. Jak 5,19-20). Pojedinac može odvojiti vrijeme koje će provesti u molitvi za druge sam ili se može pridružiti nekoj molitvenoj grupi koja posreduje za potrebe drugih (v. Mt 18,19).

Zagovorna molitva temelj je misijskog rada i navještanja Evanđelja.

Svakovrsnom se molitvom i prošnjom u svakoj prigodi u Duhu molite. Poradi toga i bdijte sa svojom ustrajnošću i molitvom za sve svete, i za me, da mi se otvore usta i dade riječ hrabro obznaniti otajstvo Evanđelja kojeg sam poslanik u okovima, da se ohrabrim o njemu kako treba govoriti. (Ef 6,18-20)

Ponekad će ljudi tražiti naše molitve, ponekad ćemo sami znati potrebe za koje treba moliti. Trebamo moliti za crkvene vođe, kao i za svijet i one koji ga vode. Kada molimo za Crkvu, molimo za njeno posvećenje, zaštitu od zla i jedinstvo.

Najveća sramota za kršćanstvo je razdor među vlastitom djecom. Posrednička molitva mijenja Božje naume. Mojsijeva posrednička molitva za Izraelce odagnala je Božju namjeru da ih kazni (v. Izl 32,7-14). Dok bi Mojsije držao ruke uzdignute u molitvi, Izraelci bi pobjeđivali u boju (v. Izl 17,11-19). Iako još nije

došlo Isusovo vrijeme da čini čuda, majčina molitva u Kani Galilejskoj učinila je iznimku (v. Iv 2,1-11).

Svijet je danas u opasnosti od uništenja zbog bezakonja i pokvarenosti. Božji narod mora svoja srca podići prema nebu i moliti za Božju milost i zaštitu od uništenja svijeta. Bog i danas traži posrednike kao što su bili patrijarsi i proroci (v. Ez 22,1-17).

U 17. poglavlju Ivanova Evanđelja nalazimo Isusovu snažnu posredničku molitvu. Jedan od uvjeta da bi naša posrednička molitva bila silna i učinkovita je jedinstvo s Isusom u svetom životu. Poput grane na stablu moramo biti u jedinstvu s Bogom slijedeći Njegovu Riječ i zapovijedi. "Ako ostanete u meni i moje riječi ostanu u vama, tražite što god hoćete i bit će vam".

9. Duhovno štivo, filmovi i glazba

U novom životu ne smije biti mjesta za loše štivo, videokazete ili glazbu. Takve se stvari moraju odstraniti iz tvoje biblioteke ili fonoteke, umjesto toga pretplati se na katoličke časopise, knjige i glazbu; njima ispuni svoju biblioteku. Loše stvari treba spaliti, ne daj ih drugima jer će ih odvesti u grijeh i propast. Ne drži ništa od toga u svojoj kući, da ne bi tvoju djecu i sljedeći naraštaj odvuklo od Božjeg puta. Inače će sljedeći naraštaj tebe držati odgovornim za svoja zla

djela. Ne daj drugima priliku za grijeh. Moraš ozbiljno paziti na uporabu televizije i Interneta. Možeš ih rabiti, ali molim te, nemoj ih zlorabiti. U današnje vrijeme đavao ima svoje načine djelovanja i svoju taktiku upravo kroz te medije.

Sve provjeravajte: dobro zadržite, svake se sjene zla klonite! (1 Sol 5,21-22)

Neki ukućani jedni drugima čitaju pasus iz Svetog pisma, životopis svetaca ili poglavlje neke dobre duhovne knjige; tako u krevet odlaze u duhovnom ozračju. U nekim kućama u rano jutro odjekuje dobra kršćanska glazba. Zvuk dobrih slavljeničkih pjesama otjerat će đavla iz vaše blizine.

10. Imati duhovnika (duhovno vodstvo)

Uvijek je dobro tražiti savjet mudrih. U molitvi traži Gospodina da ti daruje osobu koja te može uputiti i pomoći u duhovnom životu. On će ti nekoga pronaći. To može biti dobar svećenik ili časna sestra, možda netko iskusniji u duhovnom životu. Nazivaj ga duhovnim ocem ili duhovnom majkom, bratom ili sestrom.

To mora biti osoba kojoj se možeš potpuno otvoriti, bez straha ili predrasuda. Izaberi osobu i traži njen savjet samo ako si potpuno uvjeren da te on ili

ona može voditi ka kršćanskom savršenstvu putem ispravnog nauka Krista i Njegove Crkve.

A svrh svega, čuvaj svoje srce, jer iz njega izvire život. Drži daleko od sebe lažna usta i udalji od sebe usne prijevarne. Nek tvoje oči gledaju u lice, i neka ti je pogled uvijek prav. Pazi na stazu kojom kročiš, i neka ti svi putovi budu pouzdani. Ne skreći ni desno ni lijevo, drži svoj korak daleko oda zla. (Izr 4,23-27)

Duhovno vodstvo treba izabrati nakon mnogo molitve. Zadaća duhovnika nije da osobu privuče k sebi ili je zarobi sebičnim motivima, nego da je uvijek upućuje na Boga i Njegove putove. Njegovo djelo možemo usporediti s djelom Ivana Krstitelja koji je svojim učenicima pokazao Isusa i rekao im da Njega slijede.

Svaki duhovnik mora imati takav stav, govoreći: "Ja se moram umanjivati a On rasti".

Gospod upravlja savjetom i spoznajom njegovom, a on razmišlja o otajstvima Gospodnjim. On izlaže pouku koju je primio i hvali se Zakonom Saveza Gospodnjeg. Mnogi hvale umnost njegovu, nikad neće u zaborav pasti, niti će mu spomen ikad propasti, nego će mu ime živjeti od pokoljenja do pokoljenja. Narodi će proglasiti mudrost njegovu i hvalom će ga slaviti zajednica. (Sir 39,7-10)

Ako je tvoj duhovnik svećenik, tada uživaš veliku povlasticu, kod njega se možeš redovito ispovjediti. Prije svake odluke treba se savjetovati sa svojim duhovnikom, posebno prije neke veće životne odluke. Zajedno morate odrediti vrijeme kada ćete se susresti na molitvu i traženje Božje volje. Duhovni otac ili majka ima obvezu svakodnevno moliti za svoje duhovno dijete, i obrnuto. Duhovno vodstvo nikako ne smije odvesti u psihološku ovisnost i emocionalnu posesivnost. Duhovna povezanost nikada ne smije završiti u tjelesnoj vezi.

11. Uključiti se u župne aktivnosti i djela evangelizacije

Propovijedaj Riječ, uporan budi - bilo to zgodno ili nezgodno - uvjeravaj, prijeti, zapovijedaj sa svom strpljivošću i poukom. Jer doći će vrijeme kad ljudi neće podnositi zdrava nauka, nego će sebi po vlastitim požudama nagomilavati učitelje kako im godi ušima; od istine će uho odvraćati, a bajkama se priklanjati. (2 Tim 4,2-4)

Karizmatik ne smije biti samo pasivni promatrač onoga što se u njegovoj župi događa. On treba igrati glavnu ulogu u svim župnim djelatnostima, druženjima, obnovama, slavljima, itd. Treba čuvati dobre odnose sa župnikom i drugim svećenicima. Ulazeći u

župne aktivnosti, on će prenositi svoj duh drugima i mijenjati poganske i nekršćanske načine ponašanja u nekim ljudima.

Pronalazeći u njima samo nedostatke i kritizirajući ih, sam sebe odvajaš i možda griješiš protiv svoga brata. Djelotvorno sudjelovanje u župnim aktivnostima pomoći će ti da rasteš u zrelosti kršćanske svetosti. U suradnji sa svećenikom možda možeš poučavati katekizam, savjetovati potrebite i moliti za ozdravljenje bolesnih.

Priključenje nekom obliku evangelizacije svakako će puno pomoći tvom rastu u svetosti života. Oblici evangelizacije mogu biti propovijedanje, učenje, vođenje molitvene grupe, pjevanje, savjetovanje, posjet starijim ljudima, bolesnicima, itd.

Neki ljudi tiskaju duhovno štivo i dijele ga. Neki ulaze u službu pisanjem dobrih članaka ili knjiga, neki snimaju audio i videokazete duhovnog sadržaja, rade na televiziji, radiju ili Internetu. Jedan je čovjek nedavno na Internetu objavio svoje svjedočanstvo ozdravljenja; čitajući, tisuće ljudi mi se obratilo za molitvu.

Krajnje je vrijeme, i moramo upotrijebiti sve moderne medije i tehnike da bismo proširili Radosnu vijest o Kraljevstvu. Tako ćemo preduhitriti đavolovu taktiku!

Poznajem jednu uzetu djevojku, ona ne može nikamo iz svoje postelje, ali evangelizira i moli za druge putem telefona. Dopusti Isusovom Duhu da te nadahne i pokaže ti put na kojem ćeš svjedočiti i evangelizirati. Kada činiš dobra djela za Njegovo Kraljevstvo, Gospodin će te zaštititi i dati ti snagu da budeš svjetlo svijetu i sol ovoj zemlji (v. Mt 5,16).

Širenje Kraljevstva Božjeg putem evangelizacije Isusov je posao. On će na one koji s Njim rade obilno izliti milost i blagoslov i nikada ih neće napustiti. U stvari, dužnost je svakog kršćanina da slijedi veliko poslanje našega Učitelja; naviještati Kraljevstvo svima (v. Mk 16,15).

Jer što naviješćujem Evanđelje, nije mi na hvalu, ta dužnost mi je. Doista, jao meni ako Evanđelje ne naviješćujem. (1 Kor 9,16)

12. Moliti za duše pokojnika

Jednom sam za vrijeme molitve imao san, kojim me Gospodin naučio potrebi molitve za duše pokojnika. Detaljno sam o tome pisao u svojoj knjizi “Eureka”. U tom snu ukazale su mi se duše nekih pokojnih i molile me da im navijestim Božju Riječ i da ih odriješim od grijeha da bi postigle spasenje.

Bile su to duše osamnaestero muslimana koji su

davno umrli. Propovijedao sam im i polažući ruke na njih molio da im se oproste grijesi i srca ispune Duhom Svetim.

Nakon toga doživio sam neopisivo iskustvo gledajući te duše kako ulaze Bogu sjajnih lica, praćeni mnoštvom anđela. Od tada uvijek u molitvi neko vrijeme provodim moleći Gospodina da oslobodi duše iz čistilišta. U takvim molitvama duše dolaze k meni i ispovijedaju svoje grijehe i propuste; ja im naviještam obraćenje, spasenje u Kristu, i odrješujući ih od grijeha predajem ih Isusu po Duhu Svetom. Tada ih vidim kako odlaze sa svetima gore u nebeski Jeruzalem.

Isus je propovijedao dušama u tamnici, dušama pokojnika, i poveo ih sa sobom kad je uzašao na nebo (v. 1 Pt 3,19; Ef 4,7-10). Vjerujem da Isusovo djelo u potpunosti moraju nastaviti činiti i Njegovi sljedbenici.

Propovijedanje dušama pokojnika i njihovo spašavanje jednako je važno kao i bilo koja druga služba. Kao što je Isus propovijedao i živima i umrlima, tako i mi moramo činiti.

> *Zaista, zaista, kažem vam: dolazi čas - sada je!*
> *- kad će mrtvi čuti glas Sina Božjega i koji čuju, živjet će. (Iv 5,25)*

Prema kršćanskom vjerovanju nitko ne umire, oni koji su otišli s ovoga svijeta samo spavaju u Gospodinu. Prema tome, i oni pripadaju otajstvenom

Kristovom Tijelu, zato mi koji smo još na zemlji tim ljudima možemo pomoći molitvom, postom, svetim misama i djelima milosrđa. Nemamo razloga reći da je bilo tko u paklu, Crkva još nikoga nije proglasila izgubljenim i osuđenim na pakao. Vjerujem da su nebo i pakao nagrada i kazna koja će se dati prilikom Isusova slavnog dolaska, kada će suditi svakome prema njegovim djelima (v. Otk 22,12). Sve do tog posljednjeg suda dušama se može pomoći u njihovu očišćenju, jer ništa nečisto ne može ući u nebo (v. Otk 22,14-15).

Kriva učenja nekih kršćanskih zajednica obeshrabrila su katolike da mole za duše pokojnika. Kroz karizmatsku Obnovu u Duhu, obnovimo svoju vjeru u jednu Crkvu, koja je Crkva slavna (sveti u nebu), Crkva patnica (duše u čistilištu) i Crkva u svetom boju (Božji ljudi na zemlji).

Crkva slavna, zajednica svetih, moli za nas i ohrabruje nas da bismo mi pomagali dušama koje pate u čistilištu.

Molitva sv. Franje Asiškog

Gospodine, učini me oruđem svoga mira:
Gdje je mržnja, da nosim ljubav,
Gje je uvreda, da nosim oprost,
Gdje je nesloga, da nosim slogu,
Gdje je zabluda, da nosim istinu,
Gdje je sumnja, da nosim vjeru,
Gdje je očaj, da nosim nadu,
Gdje je tama, da nosim svjetlo,
Gdje je žalost, da nosim radost.
O Gospodine, daj da ne tražim toliko da budem utješen, nego da tješim;
Da ne budem shvaćen, nego da shvaćam drugoga,
Da ne budem ljubljen, nego da ljubim
jer bolje je davati nego primati.
Dok opraštamo, nama biva oprošteno,
umirući uskrsavamo za život vječni.
Amen.

Zaključak

Sve što je napisano u ovoj knjizi ima čistu i iskrenu namjeru - ljude privući i dovesti Kraljevstvu Božjem. Ako sam bilo kojeg čitatelja svojim zanesenim, ponekad i oštrim načinom izražavanja povrijedio, neka mi oprosti. Pisao sam prema svojoj savjesti, u skladu s Božjom Riječi i učenjem Crkve.

Molim za sve one koji će čitati ovu knjigu da susretnu Isusa i upoznaju svoj poziv na svetost i savršenstvo; da u Kristu rastu u istini i ljubavi. Ako netko čitajući ovu knjigu doživi promjenu srca i obraćenje života, u svom srcu zahvaljujem Bogu i predajem ga Presvetom Srcu Isusovu, po Bezgrešnom Srcu naše Majke Marije. Što se mene tiče, ja se

> *...već prinosim za žrtvu ljevanicu, prispjelo je vrijeme mog odlaska. (2 Tim 4,6)*

Imam samo jednu žarku molbu na čitatelja ove knjige: moli za mene, da se ja, koji propovijedam Kraljevstvo Božje, nađem prikladan za isto Kraljevstvo u kojem ćemo, nadam se, i ti i ja vječno davati slavu i hvalu Onomu koji sjedi na prijestolju, Gospodinu.

> *Molimo vas braćo: priznajte one koji se trude među vama koji su vam predstojnici u*

Gospodinu i opominju vas; s ljubavlju ih nadasve cijenite poradi njihova dijela! Gajite mir među sobom! Potičemo, vas braćo: opominjite neuredne, sokolite malodušne, podržavajte slabe, budite velikodušni prema svima! Pazite da tko komu zlo zlom ne uzvrati, nego uvijek promičite dobro jedni prema drugima i prema svima.

Uvijek se radujte! Bez prestanka se molite! U svemu zahvaljujte! Jer to je za vas volja Božja u Kristu Isusu.

Duha ne trnite, proroštava ne prezirite! Sve provjeravajte: dobro zadržite, svake se sjene zla klonite!

A sam Bog mira neka vas posvema posveti i cijelo vaše biće - duh vaš i duša i tijelo - neka se besprijekornim, savršenim čuva za Dolazak Gospodina našega Isusa Krista. Vjeran je onaj tko vas poziva: on će to i učiniti.

Braćo molite i za nas!

Pozdravite svu braću cjelovom svetim.

Zaklinjem vas Gospodinu: neka se ova poslanica pročita svoj braći.

Milost Gospodina našega Isusa Krista s vama!
(1 Sol 5,12-28)

AMEN